

◉ *Kur'an Kursları İçin* ◉

◊:~ Meâl ve Açıklamalı ~:◊

NAMAZ SÛRELERİ ve DUÂLAR

GÜMÜLCİNE SEÇİLMİŞ MÜFTÜLÜĞÜ

◦ Kur'an Kursları İçin ◦
◊:◊:◊ Meâl ve Açıklamalı ◊:◊:◊

NAMAZ SÛRELERİ ve DUÂLAR

Proje

Gümülcine S. Müftülüğü

Yayın Koordinatörü

İbrahim ŞERİF
Gümülcine S. Müftüsü

Yayına Hazırlayan

Fehim AHMET
Müftü Yardımcısı

Redaksiyon

Ferişte B. HÜSEYİN

Seslendirme

İsmail AHMET
Fehim AHMET

Grafik Tasarım & Uygulama

Enes AHMET

© Her Hakkı Mahfuzdur

1. Baskı: 2018

2. Baskı: 2022

Gümülcine (Komotini)

1. BÖLÜM TESBİHÂT SALAVÂT DUÂLAR

2. BÖLÜM NAMAZ SÛRELERİ

- 05 • Önsöz
- 06 • Sesli Dinleme Kılavuzu
- 08 • İstîâze
- 09 • Besmele
- 10 • Hamdele
- 11 • Salvele
- 12 • Salât-i Ümmiye
- 13 • Tekbir
- 14 • Kelime-i Tevhid
- 15 • Kelime-i Şehâdet
- 16 • Ezan ve Kamet
- 17 • Namaz İçî Tesbihât
- 19 • Namaz Sonrası
- 20 • Sübhâneke Duâsı
- 21 • Tahiyât Duâsı
- 22 • Allahümme Salli Duâsı
- 23 • Allahümme Bârik Duâsı
- 24 • Rabbena Duâları
- 25 • Kunut Duâları
- 26 • Âmentü
- 28 • Fâtîha Sûresi
- 30 • Bakara Sûresi 1-5
- 33 • Bakara Sûresi 255
- 36 • Bakara Sûresi 285-286
- 39 • Haşr Sûresi 22-24
- 42 • Duhâ Sûresi
- 44 • İnşirâh Sûresi
- 47 • Tîn Sûresi
- 50 • Alâk Sûresi
- 54 • Kadr Sûresi
- 57 • Beyyine Sûresi
- 60 • Zilzâl Sûresi
- 63 • Âdiyât Sûresi
- 65 • Kâri'a Sûresi
- 67 • Tekâsür Sûresi
- 70 • Asr Sûresi

3. BÖLÜM GÜNLÜK HAYATTA OKUNAN DUÂLAR

- 72 • Hümeze Sûresi
- 75 • Fîl Sûresi
- 78 • Kureyş Sûresi
- 81 • Mâ'ûn Sûresi
- 84 • Kevser Sûresi
- 86 • Kâfirûn Sûresi
- 88 • Nasr Sûresi
- 90 • Tebbet Sûresi
- 93 • İhlâs Sûresi
- 96 • Felâk Sûresi
- 99 • Nâs Sûresi
- 104 • Ezan Duâsı
 - Ölüm Haberi Alınca
 - Başarı Duâsı
- 105 • Yemek Duâsı
 - Kadir Gecesi Duâsı
- 106 • İftar Duâsı
 - Sefer Duâsı
- 107 • Tilâvet Secdesi
 - Üç Aylar Duâsı
 - Aksırınca Yapılacak Duâ
- 108 • Selamlaşma
 - Nazar Duâsı
 - İşe Başlama Duâsı
- 109 • Abdest Duâları
- 111 • Seyyidül İstiğfar
 - Telbiye
- 112 • Tevbe Duâsı
- 113 • Salâten Tüncina
- 114 • Kurban Duâları
- 115 • Namaz Sonrası Duâ
- 116 • Esmâül Hüsna
- 124 • Hatim Duâsı
- 127 • Duânın Kabulü İçin
- 128 • Kaynakça

İnsan denilen varlığın madde ve manadan meydana geldiğini bilmeyen hemen hemen yoktur.

İnsanoğlunun maddesi olan bedeninin yemeye içmeye ihtiyacı olduğu gibi, manası olan ruhî yapısının da yemeye içmeye ihtiyacı vardır.

İnsanın zor zamanlarında, çaresiz anlarında bir güce sığınma ihtiyacı olmuştur. Çünkü insan bu fıtrat üzere yaratılmıştır.

Cenab-ı Allah Kur'an-ı Kerim'in insanoğluna dünya ve ahiret saadetini temin etmek için gönderildiğini ifade etmektedir.

Bizler de elinizdeki kitapçığı üç bölüm halinde hazırlayarak hem yetişkinlerin hem de bize emanet olarak verilen evlâtlarımızın manevî yönlerini geliştirmek, dünya ve ahiret hayatlarını yaratılış gayesine uygun bir şekilde hazırlamak amacıyla bu eseri meydana getirmiş bulunuyoruz.

Diğer taraftan Kur'an-ı Kerim'deki sûrelerin, ibadetlerimizde ve günlük hayatımızda okuduğumuz duâların öğrenilmesini daha kolay ve zevkli bir hale getirerek, insanların bu ihtiyacı giderilmesi düşünülmüştür. Bunun için İsmail Ahmet (Karagöz) kardeşimizin okuduğu sûre ve duâları barkot okuma sistemini kullanarak, akıllı telefonlar vasıtasıyla sesli-görüntülü olarak dinleme ve takip etme özelliğini ilave ettik.

Çocukların seveceğini umduğumuz bu eserin meydana gelmesinde emeği geçen Müftü Yardımcımız Fehim Ahmet'e, Sekreterimiz Ferište B. Hüseyin'e, okuyan İsmail Ahmet'e, grafik tasarımda Enes Ahmet'e canı gönül-den teşekkür ediyorum.

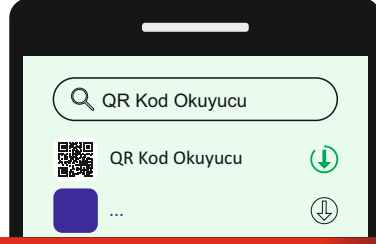
Çalışmak bizden muvaffakiyet Allah'tandır.

İbrahim ŞERİF
Gümülcine S. Müftüsü

SESLİ DİNLEME KILAVUZU

Google Play App Store

1

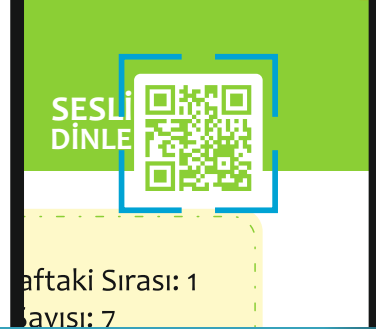
Mağazada “QR Kod Okuyucusu”nu bulup yükleyin.

2

Uygulamayı çalıştırın.

3

Dinlemek istediğiniz Süredeki QR Kodu okutun.

Dinlemeye başlayın.

4

1. BÖLÜM
TESBİHÂT · SALAVÂT · DUÂLAR

SES
Lİ
DİNLE

İSTİÂZE

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

MEAL

“Kovulmuş şeytandan Allah’a sığınırım.”

● İSTİÂZE

Sığınma, korunma talep etme manasına gelir. Her çeşit şerhlerden, kötülüklerden, günahlardan, yasaklardan ve onlara götüren şeylerden Allah’a sığınmak, O’nun korumasını talep etmek demektir.

— İstiâze’den Öğrendiklerimiz —

- 1- Apaçık düşmanımız olan şeytanın hilelerine karşı uyanık olmalıyız.
- 2- Şeytanın kalbimize telkin ettiği kötü düşüncelerden ve vesveselerden Allah’a sığınmalıyız.
- 3- Kur’an-ı Kerim okumaya başlarken Eûzü’yü çekmeye önem vermeliyiz.

● OKUMA PARÇASI ●

İSTİÂZE’NİN (SİĞİNMANIN) ÖNEMİ

Başta şeytan olmak üzere, onun karakterini taşıyan her tür varlığın kötülüğünden, içimize nüfuz edip bizi ayartmasından Allah’a sığınmak, kulluk görevimizin bir parçasıdır. Peygamber Efendimizin bize öğrettiği şu istiâze dilimizden eksik olmamalıdır:

“Allah’ım! Peygamberin Muhammed (s.a.v.)’in senden istediği hayırlı şeyleri biz de istiyoruz. Peygamberin Muhammed (s.a.v.)’in sana sığındığı kötü şeylerden biz de sana sığınıyoruz. Yardım sendendir ve varış sanadır. Güç ve kuvvet sadece senin yardımınıdır.”

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

MEAL

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.”

● BESMELE

Besmele, genel anlamda hayırlı her işin başında Allah’ın adını hatırlamanın, özelde de “Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla” anlamına gelen “Bismillahirrahmanirrahim” cümlesinin adıdır.

— Besmele’den Öğrendiklerimiz —

- 1- Dünya ve ahiret ile ilgili her hayırlı işimize Besmele ile başlamalıyız.
- 2- İşlerimizi Allah adına yapmamız gerektiğini hatırimızdan çıkarmamalıyız.
- 3- İslâm tarihi boyunca Müslümanlar kültür ve medeniyetlerini Besmele ile yoğurmuş ve her hayırlı işlerine Besmele ile başlamışlardır.

● OKUMA PARÇASI ●

BESMELE HER HAYRIN ANAHTARIDIR

Bütün Müslümanların sofrasında eller yemeğe Besmele ile uzanır. Yemekler onun bereketiyle bollaşır. Gece onunla yatılır, güne onunla başlanır. Evden onunla çıkılır, eve onunla girilir. Hayırlı ve anlamlı işlere onunla başlanır. İbadetler onunla eda edilir. Duâya eller onunla kaldırılır. Bütün hatipler sözlerine onunla başlar. Camilerin ve hat sanatının şaheserlerinde yine o vardır. Hastalar onunla şifa bulur. Konuşmaya başlayan çocuklara ilk o öğretilir. Kısacası o her hayrın anahtarıdır.

SESLİ
DINLE

HAMDELE

الْحَمْدُ لِلَّهِ

MEAL

“Allah’a hamd olsun.”

● HAMDELE

Hamd; iyilik, güzellik ve üstünlükle niteleme, övme anlamına gelmektedir. Ayet ve hadislerde genellikle yüce Allah’a yönelik şükür, medih, senâ, tâzim ve her türlü övgüyü ifade etmektedir.

— Hamdele’den Öğrendiklerimiz —

- 1- Yüce Rabbimiz Yüce Kitabına Besmele ve Hamdele ile başlar.
- 2- Böyle başlaması önemli işlerin de Allah’a hamd ile başlamasını örneklerle bize gösterir.
- 3- Peygamber Efendimiz: “Allah’a hamd ile başlanılmayan her önemli iş noksandır, bereketsizdir.” buyurmaktadır.

● OKUMA PARÇASI ●

Yüce Allah’ın en güzel isimlerinden biri “Hamîd”dir. Sevgili Peygamberimizin isimleri olan Ahmed, Muhammed ve Mahmûd, “çok övülen, övülmüş” anlamlarını taşır. Peygamberimize verileceği vaad edilen makam, “Makâm-ı Mahmûd” olarak, Resûl-i Ekrem’in kıyamet gününde taşıyacağı sancak da “Livâü’l-hamd” olarak isimlendirilir. Peygamber Efendimiz dünyada ve ahirette övgüye en lâyık kişi olduğundan dolayı ona “Livâü’l-hamd” verilecektir. Bu makamın övgüye en lâyık olan kula verilmesi, Muhammed ümmetinin yanı sıra geçmiş ümmetlerin de bu sancağın altında bir araya gelmesi içindir.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

MEAL

“Allah’ım! Muhammed (s.a.v.)’e ve Muhammed ailesine salât (rahmet) et.”

● SALVELE

Duâ, rahmet ve mağfîret anlamına gelen “Salât” ile esenlik ile barış anlamındaki “Selâm” kelimelerinden oluşan “Salât-ü Selâm”, “Salavât getirme” yahut kısaca “Salvele” tabiriyle ifade edilir.

— Salvele’den Öğrendiklerimiz —

- 1- Peygamber Efendimiz’e salavât getirerek, O’na olan bağlılığımızı, sevgimizi ve hürmetimizi arz ederiz.
- 2- Salavât Allah’tan rahmet, meleklerden istiğfar ve mü’minlerden duâ demektir.
- 3- Hz. Peygamber, ashabına salavât getirme şekillerini öğrettiği gibi nerelerde ve nasıl salavât getireceklerini de öğretmiştir.

● OKUMA PARÇASI ●

Hz. Peygamber’e salavât getirmek, bir bakıma ona şükran borcumuzu yerine getirmek anlamına da gelir. Çünkü o, insanların hidayete erişmeleri için büyük çaba sarf etmiş ve sahâbeden itibaren tüm mü’minler ondan öğrendikleriyle bu bahtiyarlığa erişmiştir. Bu yüzdendir ki mü’minler, salavât getirirken Kutlu Nebî’nin ümmeti olduğunun farkında olurlar. Ona bağlı olmaktan, ona bağlılıklarını ve şükranlarını sunmaktan büyük haz ve mutluluk duyarlar.

SES
Lİ
DİNLE

SALÂT-I ÜMMİYE

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

MEAL

“Allah’ım, Efendimiz ümmî peygamber Muhammed’e, âline ve ashâbına salât ve selâm eyle...”

● SALÂT-I ÜMMİYE

Ümmî Peygamber’e ve âline getirilen salavât demektir.

Adını içinde geçen Nebiyy-i Ümmî’den alan Salât-ı Ümmiye Ramazan aylarında özellikle camilerin ihtişamını süsleyen ve Peygamberî sevgi ve saygıyı ve ulvî heyecanı ruhlarda dalgalandıran harikulâde bir melodi yumağıdır.

Mevlid merasimleri, sakal-ı şerif, hırka-ı saadet ziyaretleri ve teravîh namazları aralarında, çeşitli dinî törenlerde özel beste ve güftesiyle toplu olarak okunan bir dinî musiki formudur.

● OKUMA PARÇASI ●

OSMANLI’NIN MİLLÎ MARŞI

Bir kısaca olarak anlatılır. Osmanlı zamanında her milletten temsilcilerin bulunduğu bir yurt dışı seyahatinde, her ülke kendi millî marşını okur. Sıra Osmanlı heyetine gelince bir an şaşkınlık geçirirler. Çünkü o zamana kadar Osmanlı’nın bestelenmiş, millî bir marşı yoktur. Osmanlı heyeti bu tablo karşısında mahzun kalır.

Heyettekilerden biri Salât-ı Ümmiye’yi millî marş olarak okumalarını söyler. Sıra kendilerine geldiğinde hiç bozuntuya vermeden Salât-ı Ümmiye’yi seslendirmeye başlarlar.

Ortamin havası birden değişir. Herkes hayret ve huşu içinde dinledikten sonra, musikiden anlayan yabancılar, bu kadar kısa bir bestede bu kadar zengin nağme ve melodinin yerleştirilmesine şaşırırlar.

اللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

MEAL

“Allah herşeyden yücedir, Allah herşeyden yücedir. Allah’tan başka ilâh yoktur. O Allah herşeyden yücedir, Allah herşeyden yücedir. Hamd Allah’a mahsustur.”

● TEKBİR

Allah’ın herşeyden üstün, yüce, ulu olduğunu ifade eder. Allah’tan başka güç yoktur demektir. Namazda en çok tekrar ettiğimiz bu cümle, bize sürekli Allah’ın huzurunda olduğumuzu hatırlatır.

TEŞRİK TEKBİRLERİ

- ➔ Kurban Bayramı günlerinde arefe günü sabah namazında başlar, dördüncü günü ikindi namazında sona erer.
- ➔ Farz namazlarından sonra getirilir.
- ➔ Teşrik tekbirlerini getirmek vaciptir.

Tekbir İslâm dininde şu ibadetlerde kullanılmaktadır:

- ✓ Ezanda
- ✓ Kamette
- ✓ Bayram Namazında
- ✓ Cenaze Namazında
- ✓ Namaza başlarken
- ✓ Namazın rükû ve secdelerinde
- ✓ Vitir namazında kunuttan önce
- ✓ Bayram hutbesi sırasında
- ✓ Namaz bitiminde tesbihâtta
- ✓ Kurban keserken
- ✓ Kurban Bayramı günlerinde farz namazlardan sonra
- ✓ Sünnet töreninde
- ✓ Nikâhta

SES
DINLE

KELİME-İ TEVHİD

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

MEAL

“Allah’tan başka ilâh yoktur. Muhammed (s.a.v.) Allah’ın Rasûlü’dür.”

● KELİME-İ TEVHİD

Allah’ın varlığına, birliğine, tüm yetkin niteliklerin kendisinde toplandığına, eşi ve benzeri bulunmadığına inanmaktır.

Bütün varlıkları yaratan ve yaşatan tek bir İlâh vardır. O, Allah’tır. O’nun dışında ibadet edilmeye lâayık hiç bir İlâh bulunmamaktadır.

Allah’ın insanlara doğru yolu göstermek üzere gönderdiği Hz. Muhammed (s.a.v.) Allah’ın kulu ve elçisidir.

● OKUMA PARÇASI ●

HAK DİNİN TEMELİ

Kelime-i Tevhid, iman esaslarının özünü, Allah’tan başka ilâhın bulunmadığını ifade eden cümlelerin adıdır.

Tevhid inancı Hak dinin temelini teşkil eder. İslâm dinine girmek isteyen kimsenin yapması gereken ilk şey Kelime-i Tevhid’i içtenlikle benimsemesidir. Kelime-i Tevhid hayatın bir çok safhasında insana telkin edilir. Yeni doğan çocuğa isim konulurken kulağına Kelime-i Tevhid fısıldanır, son demlerinde olan kimseye de Kelime-i Tevhid’i söylemesi telkin edilir.

Kelime-i Tevhid, inanç esaslarının ve dolayısıyla dinin özünü oluşturan iki temel üzerine kurulmuştur. Bunların ilki Allah’ın yüceliğini ve birliğini, ikincisi de O’nun insanlarla münasebetini sağlayan nübüvveti vurgulamaktadır.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

MEAL

“Şehâdet ederim ki Allah’tan başka ilâh yoktur. Yine şehâdet ederim ki Muhammed (s.a.v.) Allah’ın kulu ve Rasûlü’dür.”

● KELİME-İ ŞEHÂDET

Tanıklık etmek, huzurda olmak, hazır bulunmak, idrak etmek, muttali olmak ve bilmek anlamlarına gelir.

● OKUMA PARÇASI ●

ŞEHÂDET ETMEK

Kelime-i Şehâdet, İslâmiyet’in Allah’ın birliği ve Hz. Muhammed (s.a.v.)’in nübüvvetinden ibaret bulunan iki temel ilkesini içermektedir.

Kur’an-ı Kerim’de ilim sahiplerinin Allah’tan başka ilâh olmadığına şahitlik yaptığı belirtilir. Hz. Peygamber bir hadisinde imanı, daha sonra “âmentü” şeklinde ifade edilen altı esas çerçevesinde tarif ettikten başka İslâm’ın ilk ilkesini de Kelime-i Şehâdet’e esas teşkil edecek bir cümle ile anlatmıştır.

Peygamberimizin iman için “inanmak”, İslâm için “şehâdet etmek” kavramlarını kullanmasından imanın, dolayısıyla Kelime-i Tevhid’in zihni ve kalbi bir amel, Kelime-i Şehâdet’in ise dil ve ikrar yoluyla icra edilen bir fiil olduğu sonucunu çıkarmak mümkündür.

Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Kim Allah’tan başka hiç bir ilâh olmadığını ve Muhammed (s.a.v.)’in Allah’ın elçisi olduğuna şehâdet ederse Allah ona cehennem ateşini haram kılar.”

SESLİ
DINLE

EZAN VE KAMET

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

“ALLAH en büyüktür”.

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

“Ben şahitlik ederim ki, ALLAH’tan başka ilâh yoktur.”

اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ

“Ben şahitlik ederim ki, Muhammed (s.a.v.) ALLAH’ın rasulüdür.”

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

“Haydi namaza.”

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

“Haydi kurtuluşa.”

الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ

“Namaz uykudan hayırlıdır.”

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

“Namaz için kalkıldı.”

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

“ALLAH en büyüktür”.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

“ALLAH’tan başka ilâh yoktur.”

Sabah ezanında okunur.

Kamette okunur.

İFTİTAH TEKBİRİ VE NAMAZIN İÇİNDE GETİRİLEN TEKBİR

MEAL

“Allah en büyüktür.”

RÜKÛDA OKUNAN TESBİHÂT

MEAL

“Azamet ve büyüklük sahibi
Rabbimi tesbih ve takdis
ederim.”

RÜKÛDAN KALKARKEN OKUNAN DUÂ

MEAL

“Allah kendisine hamd eden
kimseyi işitti.”

NAMAZ İÇİ TESBİHÂT

RÜKÛDAN KALKINCA OKUNAN DUÂ

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ

MEAL

“Rabbimiz hamd yalnız sana mahsustur.”

SECDEDE OKUNAN TESBİHÂT

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

MEAL

“En yüksek derece ve kudrete sahip olan Rabbimi tesbih ve takdis ederim.”

SELÂM VERİRKEN OKUNAN DUÂ

أَسْلَامٌ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةٌ اللَّهِ

MEAL

“Allah’ın selâmı ve rahmeti sizin üzerinize olsun.”

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

“Allah’ım Sen Selâmsın. Selâm ve selâmette olmamız da Sen’endir. Sen mübareksin. Celâlet ve ikram sahibisin.”

عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ صَلَوَاتٍ

“Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)’e salavât getirin.”

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

“Allah’ım efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) ve onun soyundan gelenlerin üzerine salât olsun.”

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

Âyete’l Kürsi okunur.

إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

“Allah’ı tesbih ve takdis ederim, hamd Allah’a mahsustur, Allah’tan başka ilâh yoktur, yemin ederim en büyük Allah’dır.”

33
Defa سُبْحَانَ اللَّهِ

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ذُو جَلَالٍ سُبْحَانَ اللَّهِ

“Allah noksanlardan uzaktır, kemal sıfatlarla muttasıftır.”

33
Defa الْحَمْدُ لِلَّهِ

سُبْحَانَ الْكَرِيمِ دَاءً مِّنَ الْحَمْدِ لِلَّهِ

“Hamd, Bâkî olan Allah’a aittir.”

33
Defa اللَّهُ أَكْبَرُ

رَبِّ الْعَالَمِينَ تَعَالَى شَأْنُهُ اللَّهُ أَكْبَرُ

“Âlemlerin Rabbi Allah en büyüktür.”

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Allah’tan başka ilâh yoktur, tek ilâh sadece O’dur, ortağı da yoktur. Bütün mülk O’na aittir. Bütün hamd ve senâlar O’nadır. Her şeye kadirdir.”

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“(Resûlüm!) Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik.”

SESLİ
DINLE

SÜBHÂNEKE DUÂSI

﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ﴾ ﴿وَتَبَارَكَ اسْمُكَ﴾ ﴿وَتَعَالَى جَدُّكَ﴾
﴿وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ﴾ ﴿وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ﴾

Cenaze namazında okunur.

MEAL

“Allah’ım! Sen her türlü noksanlıktan pâk ve uzaksın. Seni daima böyle anar ve Sana hamd ederim. Senin adın pek mübarektir. Senin şânın yücedir ve Senden başka ilâh yoktur.”

• OKUMA PARÇASI •

NAMAZA ALLAH’A ÖVGÜYLE BAŞLAMAK

Namazda tekbir ile Yüce Allah’ın huzuruna çıkan insan, O’nunla konuşurken “Sübhâneke” yi okuyarak, en güzel ifadelerle Allah’a saygı ve sevgisini sunmuş olmaktadır.

Sübhân, O’nun uygun olmayan isim ve sıfatlardan uzak olduğunu belirtir. Sadece Allah için kullanılır. Sübhâneke, Sen, bütün eksik sıfatlardan uzaksın demektir. Ey Allah’ım Sen, her yönden bütün sıfatlarınla mükemmelsin, diyerek O’nu övmek ve sevgimizi, saygımızı sunmaktır. “Sübhân” ifadesi ile namazın başında, rükûda ve secdede Allah’ı bütün hatalardan, noksan sıfatlardan, bütün eksikliklerden tenzih ederiz. Bu söylediğimiz ifadelerle, aynı zamanda bizler aciz bir kul olduğumuzu hatırlarız.

O’na hamdetmemiz, O’nun isminin kutlu ve şânının yüce olduğunu söylememiz, ardından kendisinden başka ilâh olmadığını tekrarlamamız, Allah’a olan hayranlığımızı övgü cümleleriyle ifade etmemizdir.

Duâlara “Allah-ü Ekber” diyerek başlanır. Namazda Sübhâneke duâsını okumak sünnettir. Bütün namazların ilk rekâtlarında İftitah Tekbir’inden sonra ilk Sübhâneke okunur. İkinci namazının sünnetinin ve yatsı namazının ilk sünnetinin üçüncü rekâtlarına da Sübhâneke ile başlanır. Teravih namazı dörder rekât olarak kılınırsa üçüncü rekâtına da Sübhâneke ile başlanır.

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ﴿١﴾ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ﴿٢﴾ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ ﴿٣﴾
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴿٤﴾ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿٥﴾

MEAL

“Her türlü hürmet, selâm, yüceltmeler ve temiz ameller Allah’a mahsustur. Ey Peygamber! Allah’ın selâmı ve bereketi senin üzerine olsun. Selâm, bizlere ve Allah’ın sâlih kullarına da olsun. Ben şehâdet ederim ki Allah’tan başka ilâh yoktur ve Muhammed (s.a.v.) O’nun kulu ve elçisidir.”

• OKUMA PARÇASI •

MİRÂÇ HATIRASI

İslâm dininin 12.nci yılıydı. Receb ayının yirmi yedinci gecesi Mekte’de, vahiy meleği Cebrail (a.s.) gelerek Peygamberimiz’i birçok hikmetlerle dolu yolculuğa hazırladı. Bu yolculuğun adı İsrâ ve Miraç’tı.

Sevgili Peygamberimiz, Miraç Gecesi’nde Yüce Allah ile selâmlaşmıştı. Peygamber Efendimiz Allah’a selâmlarını şöyle sundu:

“Bütün duâlar, övgüler, malî ve bedenî ibâdetler, mülk, azamet Allah’a mahsustur.”

Yüce Allah da:

“Ey Peygamber! Selâm sana. Allah’ın rahmet ve bereketi senin üzerine olsun.” buyurdu.

Sevgili Peygamberimiz devamında:

“Selâm ve esenlik bize ve Allah’ın sâlih kullarının üzerine olsun.” dedi.

Yüce Allah ile Sevgili Peygamberi arasındaki bu güzel selâmlaşmayı dinleyen vahiy meleği Cebrail de şöyle dedi:

“Ben şehâdet ederim ki, Allah’tan başka bir ilâh yoktur. Muhammed (s.a.v.) O’nun kulu ve Rasûlü’dür.”

Kıldığımız namazlarımızla bu hatırayı devamlı yad ederiz.

SESLİ
DİNLE

ALLAHÜMME SALLİ DUÂSI

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ﴿﴾ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ﴿﴾ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿﴾

MEAL

“Allah’ım! Hz. İbrahim’e ve yakınlarına rahmet ettiğin gibi, Hz. Muhammed (s.a.v.)’e ve yakınlarına da rahmet et. Şüphesiz övgüye ve yüceliklere layık olan ancak Sensin.”

• OKUMA PARÇASI •

NASIL SALÂT

Bir grup sahâbe mescidde oturuyordu. Bu sırada Efendimiz (s.a.v.)yanlarına geldi. Beşir adlı sahabe:

- Ey Allah’ın Elçisi! Yüce Allah bizden sana salât okumamızı emretti. Sana nasıl salât okuyabiliriz, diye sordu. Rasûlullah şu cevabı verdi:

“Şöyle söyleyin:

“Allâhümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed, kemâ salleyte alâ İbrâhîme ve alâ âli İbrâhîm ve bârik alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed, kemâ bârakte alâ İbrâhîme ve alâ âli İbrâhîm. İnneke hamîdüm-mecîd.”

Bu duâlar, Et-Tahiyyâtü duâsından sonra peygamberimizin tavsiye ettiği duâlardır. Bu duâları okumak sünnettir. Bütün namazların son oturuşunda Et-Tahiyyâtü duâsından sonra “salli-bârik” duâları okunur. İkinci namazının sünnetinin ve Yatsı namazının dört rekâtlı ilk sünnetinin ikinci rekâtındaki ilk oturuşta Et-Tahiyyâtü duâsından sonra “salli-bârik” duâları okunur. Teravih namazı dörder rekât olarak kılınırsa ikinci rekâtındaki ilk oturuşta Et-Tahiyyâtü duâsından sonra “salli-bârik” duâları okunur. “Salli-bârik” duâlarından sonra namaz devam edip üçüncü rekâta kalkılıyorsa bu rekâta sübhâneke duâsı ile başlanır.

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ﴿﴾ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ﴿﴾ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿﴾

MEAL

“Allah’ım! Hz. İbrahim’e ve yakınlarına bereket verdiğin gibi, Hz. Muhammed (s.a.v.)’e ve yakınlarına da bereket ver. Şüphesiz övgüye ve yüceliklere lâyık olan ancak Sensin.”

• OKUMA PARÇASI •

İSMİ ANILINCA

Sevgili Peygamberimiz, bir gün hutbe için minbere yöneldi.

Birinci basamağına çıkınca “Âmîn”,

ikinci basamağına çıkınca “Âmîn”,

üçüncü basamağında yine “Âmîn” dedi.

Herkes niçin “Âmîn” dediğini merak etti.

Bir sahâbe bunu sorunca şöyle dedi:

“Minberin birinci basamağına ayağımı bastığım zaman kardeşim Cebrail gelerek:

“Ey Rabbim! Bir kimse, sıhatli olarak Ramazan’a kavuşur da ibadet ve istiğfarda bulunmaz ise, o kimseyi esirgeyip rahmet eyleme.” dedi.

Ben de “Âmin” dedim.

İkincisinde yine Cebrail:

“Ey Rabbim! Bir kimse anne ve babasına yetişip de, onların hoşnutluğunu kazanmazsa onu bağışlama.” dedi.

Ben de “Âmîn” dedim.

Üçüncüsünde de:

“Ey Rabbim! Habibi’nin ismi anıldığında, salavât okumayan kimseye rahmet etme.” dedi.

Ben de “Âmîn” dedim.

SES
Lİ
DİNLE

RABBENA DUÂLARI

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿١٠٠﴾

MEAL

“Ey Rabbimiz! Bize dünyada ve ahirette iyilik ve güzellik ver. Bizi cehennem azabından koru. Ey Rabbimiz! Herkesin hesaba çekildiği gün beni, annemi, babamı ve bütün mü’minleri bağışla; affet.”

• OKUMA PARÇASI •

DÜNYA VE AHİRET İSTEKLERİ

Rabbena (Ey Rabbimiz!) duâlarında iyi ve güzel olanın, ruh ve bedenimiz için ihtiyacımız olan nimetler istenir. Her türlü sevaba ulaşmak, hayırlı malla bolluğa kavuşmak, nefsi terbiye ederek temizlenmek dilenir. Duygu, düşünce ve davranışların ilâhî hikmetle iyiliğe dönüşmesi duâsında bulunulur.

Hasene, cenneti istemek, varılacak güzel yer, uyulması gereken ve şüphelerden uzak söz, insanı Allah’a yaklaştıran güzel imtihan ve sâlih amel, demektir.

İkinci duâda başta kendimiz olmak üzere, anne-babamıza ve tüm inananların bağışlanması için yapılan duâ ile ailemizle ve din kardeşlerimizle sevgi bağı kurulur.

"Rabbimiz! Bizi sana teslim olmuş kimseler kıl.
Soyumuzdan da sana teslim olmuş bir ümmet kıl.
Bize ibadet yerlerini ve ilkelerini göster. Tövbemizi kabul et.
Çünkü sen, tövbeleri çok kabul edensin, çok merhametli olansın."

(Bakara, 128)

KUNUT DUÂSİ - 1

SESİLİ
DİNLE

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْنُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيْكَ ﴿١﴾ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتُوْبُ
اِلَيْكَ ﴿٢﴾ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ ﴿٣﴾ وَنُثْنِيْ عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ نَشْكُرُكَ
وَلَا نَكْفُرُكَ ﴿٤﴾ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ ﴿٥﴾

MEAL

“Allah’ım! Ancak senden yardım dileriz, senden bağışlanmamızı ve bizi doğru yola iletmeni isteriz. Sana inanır ve sana tevbe ederiz. Sana güvenir ve seni överiz. Bütün hayırları senden bilir ve sana şükrederiz. Nankörlük etmeyiz. Sana karşı gelenlerden uzaklaşır ve onları terkederiz.”

KUNUT DUÂSİ - 2

SESİLİ
DİNLE

اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ ﴿١﴾ وَلَكَ نُصَلِّيْ وَنَسْجُدُ ﴿٢﴾ وَاِلَيْكَ نَسْعٰى وَنَخْفِدُ
نَرْجُوْا رَحْمَتَكَ وَنَخْشٰى عَذَابَكَ ﴿٣﴾ اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفّٰرِ مُدْحِقٌ ﴿٤﴾

MEAL

“Allah’ım! Ancak sana ibadet ederiz. Yalnız senin için namaz kılar ve sana secde ederiz. Yalnız sana (senin rızana ulaştıracak işlere) koşar ve senin hizmetinde oluruz. Rahmetini umar, azabından korkarız. Şüphesiz ki senin azabın kâfırları yakalar.”

● KUNUT

Kunut, yatsı namazından sonra kılınan vitir namazının son rekâtında, rükûdan önce yapılan duânın adıdır.

İbadet, taat, duâ gibi anlamlara gelir. Namaz kılan kişi, günün son rekâtını bu duâlarla tamamlayarak, Allah’a bağlılığını sunar.

SES
Lİ
DİNLE

ÂMENTÜ

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِالْقَدَرِ
خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى ﴿٢﴾ وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقًّا ﴿٣﴾
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴿٤﴾ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿٥﴾

MEAL

“Ben, Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, kadere yani hayır ve şerrin Yüce Allah’ın takdiriyle olduğuna, ölümden sonra tekrar dirilmenin hak ve gerçek olduğuna iman ettim. Ben şehâdet ederim ki Allah’tan başka ilâh yoktur ve Muhammed (s.a.v.) O’nun kulu ve elçisidir.”

• OKUMA PARÇASI •

İMAN ESASLARI

İslâm dininin iman esaslarını ana hatlarıyla ifade eden terimdir. “İnandım” mânasına gelen âmentü, Kur’an’da üç yerde, söz sahibinin imanını açıklarken kullanıldığı bir ifade olarak geçer. Şûrâ Sûresi’nde doğrudan doğruya Hz. Peygamber’e “âmentü” demesi emredilir. Buna dayanarak âmentünün Kur’an’da yer alan bir terim olduğunu söylemek mümkündür.

Âmentüde sıralanan ve Ehl-i Sünnet inancına bağlı herkesin kabul etmesi gereken bu iman esasları, Kur’an’da çeşitli ifadelerle yer almıştır. Bir yerde mü’minin vasıfları olarak Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba (Kur’an’a) ve peygamberlere iman şeklinde sıralanırken (Bakara 2/177), başka bir yerde mü’minlere “Allah’a, peygamberine (Hz. Muhammed (s.a.v.))’e, peygamberine indirdiği kitaba (Kur’an’a) ve önceden indirdiği kitaba” iman etmeleri emredilir (Nisâ 4/136). Buna karşılık Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr edenin koyu bir sapıklık içinde olduğu belirtilir.

İlk devirlerden beri öğretilen Ehl-i Sünnet’in geleneksel itikad metni olan âmentünün, başta Cibrîl hadisi olmak üzere, Hz. Peygamber’in “İman nedir?” sorusuna verdiği değişik cevaplardan derlendiği anlaşılmaktadır.

2. BÖLÜM NAMAZ SÛRELERİ

SES
Lİ
DİNLE

FÂTİHA SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 5

- Mushaftaki Sırası: 1
- Ayet Sayısı: 7

“Fâtiha” açış yapan, açan anlamına gelmektedir.

MEAL

“1. Bismillâhirrahmânirrahîm. 2-4. Hamd, Âlemlerin Rabbi, Rahmân, Rahîm, hesap ve ceza gününün (ahiret gününün) mâliki Allah’a mahsustur. 5. (Allah’ım!) Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz. 6-7. Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet; gazaba uğrayanlarınkine ve sapıklarınkine değil.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Duâ ve münâcâtın nasıl yapılacağı,
- 2- Allah’ın “Rabb”, “Rahman” ve “Rahîm” gibi yüce sıfatları,
- 3- Övgüye ve ibadete lâîk tek Allah’ın varlığı,
- 4- Kulluğun yalnız Allah’a yapılacağı, yardımın yalnızca Allah’tan geldiği,
- 5- Doğru yola varmanın da, doğru yoldan sapmanın da Allah’ın iradesine dayandığı.

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Cenab-ı Hak övgüye en lâîk olandır.
- 2- Duânın adâbı (yöntemi) vardır.
- 3- Allah'tan başkasına ibadet edilmez. O'ndan başkasından yardım istenmez.
- 4- Allah'ın, peygamberlerinin, sâlih kimselerin yolunu takip etmeli ve bir hayat boyu bu yolda yürümeliyiz.
- 5- Sapıtanların ve gazaba uğrayanların yolunda yürümekten, onlar gibi bir hayat yaşamaktan kaçınılıyız.

• OKUMA PARÇASI •

İSTEDİĞİ VERİLECEKTİR

Yüce Allah bir kudsî hadiste Fâtiha Sûresi hakkında şöyle buyurmuştur:

“Namazı kulumla aramda ikiye ayırdım. Yarısı benimdir, diğer yarısı ise kulumun. Kuluma istediği verilecektir. Kul:

“Hamd âlemlerin Rabbi Allah’adır” dediğinde, Rabbimiz:

“Kulum bana hamdetti” der. Kul:

“Rahmân ve Rahîm olan...” dediği zaman Allah:

“Kulum bana senâda (övgüde) bulundu” der. Kul:

“Din gününün mâliki / sahibi” dediği zaman, Yüce Allah:

“Kulum beni yüceltti” der. Kul:

“Ancak Sana kulluk eder, ancak Senden yardım dileriz” dediği zaman, Allah:

“Bu benimle kulum arasında iki yarıdır. Kuluma istediği vardır” der. Kul:

“Bizi doğru yola ilet. Nimet verdiğin kimselerin yoluna. Kendilerine gazap edilmiş olanların ve sapmışların yoluna değil” dediğinde Allah şöyle buyurur:

“Bunlar kulumdur, ona istediği verilecektir.”

SES
Lİ
DİNLE

BAKARA SÛRESİ 1-5

- Medine’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 87

- Mushaftaki Sırası: 2
- Ayet Sayısı: 286

“Bakara”, inek demektir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَلَمْ ﴿۱﴾ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَیْبَ فِیْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِیْنَ ﴿۲﴾
الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ وَیُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
یُنْفِقُوْنَ ﴿۳﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَیْكَ وَمَا اُنزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ﴿۴﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰی هُدًى مِنْ
رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۵﴾

MEAL

“• **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla** •

1. Elif Lâm Mîm. 2. Bu, kendisinde şüphe olmayan kitaptır. Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için yol göstericidir.
3. Onlar gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden de Allah yolunda harcarlar. 4. Onlar sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inanırlar. Ahirete de kesin olarak inanırlar. 5. İşte onlar Rab’lerinden (gelen) bir doğru yol üzeredirler ve kurtuluşa erenler de işte onlardır.”

● AYETLERİN TEMEL KONULARI

- 1- Kur’an’ın eşsizliği,
- 2- Yüce Allah’a inanıp O’na kulluk etmenin önemi ve gerekliliği,
- 3- Mü’minlerin özellikleri.

Bakara 1-5 Ayetlerinin Öğrettikleri

- 1- Allah korkusuyla gûnahtan kaçınma, Allah'ın emir ve yasaklarına uymakta titizlik gösterme, Allah'ın korumasına girme, emrini tutup azabından korunmanın takva; bu şekilde titiz davranan insana da muttaki dendiğini,
- 2- Mü'minlerin beş önemli özelliği, bunların da:
 - a- Gayba (görülmeven varlıklara) inanmak,
 - b- Namaz kılmak,
 - c- Allah'ın rızık olarak verdiği şeyleri hayır amaçlı olmak üzere harcamak,
 - d- Allah'ın peygamberlerine indirdiği kitaplara inanmak,
 - e- Ahirete en ufak bir kuşku duymayacak şekilde iman etmektir.

HURÛF-U MUKATTAA

Çoğu Mekke'de nazil olan yirmi dokuz sûrenin başında ya bir ayet ya da ayetin başlangıcı olan, kelime oluşturmeyen bazı harfler yer almakta olup bunlara hurûf-u mukataa (ayrı ayrı harfler) denir. Bunlar Arap alfabesinin on dört harfidir ve bazı sûrelerin başında tek harf olarak, bazılarının başında ise birden fazla harfin yan yana dizilişi şeklinde yer almışlardır.

Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Kıyamet gününde Kur'an ve dünyadaki hayatlarını ona göre tanzim eden Kur'an ehli kimseler mahşer yerine getirilirler. Bu sırada Kur'an'ın önünde Bakara ve Âl-i İmrân Sûreleri vardır. Her ikisi de kendilerini okuyanları müdafaa için birbiriyle yarışır.”

(Müslim, Müsâfirîn 253)

BAKARA SÛRESİ 1-5

• OKUMA PARÇASI •

MELEKLERİN KUR'AN-I KERİM DİNLEMESİ

Useyd b. Hudayr (r.a.)'ın anlattığına göre: “Geceleyin, (hurma harmanında iken) Kur'an-ı Kerim'den Bakara Sûresi'ni okuyordu. Hemen yakınında da atı bağlı idi. Birden bire atı şahlandı. Bunun üzerine susarak okumayı bıraktı. At da sakinleşti.

Useyd tekrar okumaya başlayınca at yine şahlandı. Useyd yine okumayı bırakınca at da sakinleşti. Az sonra yine okumaya başlayınca at tekrar şahlanmaya başladı. Oğlu Yahya, ata yakındı. Ona bir zarar vermesin diye attan uzaklaştırmak için yanına gitti. Bir ara başını göğe kaldırınca bir de ne görsün! Gökte şemsiye gibi bir şey ve içerisinde kandilimsi/ışıklı nesnelere bulunmakta.

Sabah olunca koşup gördüklerini Hz. Peygamber (s.a.v.)'e anlattı. Hz. Peygamber kendisine: “O gördüklerin neydi bilir misin?” diye sordu. “Hayır!” cevabı üzerine Hz. Peygamber şöyle açıkladı: “Onlar meleklerdi. Senin sesine gelmişlerdi. Devam etseydin, sabahleyin herkes onları seyredebilecekti, çünkü halktan gizlenmeyeceklerdi.

(Buhârî, Fedailu'l-Kur'an 15; Müslim, Müsafirîn 242)

ÂYETE'L - KÛRSİ

“Kürsi”, “taht, hükümdarlık, ilim, kudret” gibi anlamlara gelmektedir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
 عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يُعَلِّمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
 يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

255. Allah, kendisinden başka hiçbir ilâh olmayandır. Diridir, kayyumdur. O’nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O’nundur. İzni olmaksızın O’nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, kulların önlerindeki ve arkalarındakileri (yaptıklarını ve yapacaklarını) bilir. Onlar O’nun ilminden, kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. O’nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır. (O, göklere, yere, bütün evrene hükmetmektedir.) Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O’na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür.”

İSM-İ ÂZAM

(Allah’ın en yüce ismi)

Kur’an-ı Kerim’de üç yerde geçmektedir:

- 1- Bakara Sûresi’nde (Âyete’l-Kürsi)
- 2- Âl-i İmrân Sûresi’nde (1-2. ayetler)
- 3- Tâhâ Sûresi’nde (111. ayet)

BAKARA SÛRESİ 255

— Âyete'l Kürsi'nin Öğrettikleri —

- 1- Allah'ın yüce sıfatlarını ve eşsiz kudretini en özlü bir biçimde tanıtmaktadır.
- 2- Kur'an-ı Kerim'de en özlü ayet "âyete'l-kürsi"dir.
- 3- Bu ayetin içinde Allah'ın en yüce ismi (ism-i âzam) bulunmaktadır.
- 4- Kur'an ayetlerinin efendisidir.

• OKUMA PARÇASI •

KOYUNLARLA KURLAR

Şeyban şehrin en güzel huylu insanlarından biriydi. Alçak gönüllülüğü ile herkesin sevgisini kazanmıştı.

Allah'ın emirlerini yerine getirmeye çok büyük bir özen gösterirdi. Arkadaşları onun Allah'ın velî kullarından olduğuna inanırlardı.

Şeyban evinin geçimini çobanlık yaparak sağlamaktaydı. Günün tamamını dağlarda geçirmek zorunda olduğu için, en azından Cuma namazına gelmek en büyük dileği idi. Ancak şehrin tüm erkekleri camiye gidiyordu. Bunun için koyunları bırakıp gelmesi mümkün değildi.

Cuma'nın bereketinden mahrum olmak onu çok üzüyordu. Bir gün karşılaştığı bir bilgeye üzüntüsünü anlattı ve kendisine yardımcı olmasını istedi. O da:

"Bunun için tek çâre Yüce Allah'tan yardım dilemektir. Koyunlar sana emanet edilmiştir. Onları korumak görevin. Âyete'l-Kürsi, Kur'an'daki en büyük koruyucu ayettir. Onu büyük bir içtenlikle okursan inşallah faydalanırsın." dedi.

Şeyban Cuma günü olunca, Bilge'nin tavsiyelerini düşündü. Acaba uygulasa bir faydasını görebilir miydi?

"Yüce Allah dilerse olur." dedi kendi kendine. Önce iki rekât namaz kıldı. Sonra ellerini açıp, Allah'tan Cuma namazına katılmayı nasip etmesini diledi.

Şehre yakın bir yerlere kadar koyunları sürdü. Şehirden ezan sesleri geliyordu.

AMENERRASULÛ

İmanın temel ilkelerinin ele alındığı Yüce Allah'ın mü'minlere Miraç hediyesi.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ اٰمَنَ
بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ
رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ
﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا اَكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُوَاخِذُنَا اِنْ نَسِينَا اَوْ اَخْطَاْنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَي الدّٰیْنِ مِنْ
قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاَعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ
لَنَا وَاَرْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰنَا فَاَنْصُرْنَا عَلَي الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla •

285. Peygamber, Rabbi'nden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler). Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler: “Onun peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz.” Şöyle de dediler: “İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlama dileriz. Sonunda dönüş yalnız sanadır.” **286.** Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararındır. (Şöyle diyerek dua ediniz):

BAKARA SÛRESİ 285-286

“Ey Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.”

— Amenerrasulû'nün Öğrettikleri —

- 1- İmanın temel ilkeleri anlatılmaktadır.
- 2- İman ilkelerini kabul eden bir müslümanın tutumu, Allah'ın her emrine itaat etmek olmalıdır.
- 3- Mü'minler, peygamberlerin hiç birini diğerinden ayıramaz.
- 4- Mü'minler, imanlarını engelleyecek olan hatalarından dolayı Allah'tan bağışlanma talep etmelidir.
- 5- Allah, hiç kimseyi yapılması mümkün olmayan bir şeyden sorumlu tutmaz ve onu bundan dolayı cezalandırmaz.
- 6- Hem cezalar, hem de ödüller her ferdin kendi işlediği iyi ve kötü amellerinin sonuçlarıdır.
- 7- Zorluklarla başa çıkabilmemiz için, unutup yanılmamızdan dolayı bizi hesaba çekmesin diye, zor işleri ve ağır yükümlülükleri bize yüklememesi için nasıl dua etmemiz gerektiği öğretilmektedir.

• OKUMA PARÇASI •

MİRAC'A ŞAHİT OLAN AYETLER

Bu iki ayet, aynı zamanda Bakara Sûresi'nin de sonunu oluşturuyor. Bakara Sûresi İslâm Dini'nin temel ilkelerini, sosyal ve ahlâkî düzenin birçok ilkesini ele almaktadır. Mekke'de inen birçok ayette, yüce Allah'ın bir kişiye, gücünün üstünde yük yüklediği, dinde müslümanlara bir zorluk ve sıkıntı getirmediği vurgulanmaktadır. İnkârcılara karşı bizlere yardım edeceği, tevbe edip pişmanlık duymamız halinde hatalarımızı bağışlayacağı bu müjdeler arasında yer alır. Medine'de inen birçok ayette de bu müjdelerin pekiştirildiğini görüyoruz. Yüce Rabbimiz, bu iki ayeti indirmekle, müslümanlara sürekli bir müjdeyi vermiştir.

BAKARA SÛRESİ 285-286

Bu ayetler Medine'ye hicretten yaklaşık bir yıl önce miraç gecesinde vahyedilmiştir. O dönemde imanla küfür arasındaki çatışma çok şiddetli idi. Müslümanlar; büyük zorluklarla karşı karşıya kalıyor, işkence çekiyor, hem fiziksel, hem de ekonomik baskı altında tutuluyorlardı. Bu Mekke ile sınırlı değildi; tüm Arabistan'da bir mü'minin huzur içinde yaşayabileceği bir yer yoktu. Bu zorluklarla başa çıkabilmeleri için müslümanlara bu duâlar öğretilmiştir. Bu duâ, müslümanlara büyük cesaret ve teselli kaynağı oldu.

Unutma, bir şeye önem vermemek, titizlik göstermemek demektir. Yanılmaysa dalgınlık ve tedbirsizlikten kaynaklanır. Allah, unutup yanılmamızdan dolayı bizi hesaba çekmesin diye kendisine dua etmemizi bize öğretiyor.

Önceki ümmetler, inatçı oldukları için yükümlülükleri de pek ağırdı. Önceki milletlere yaptığı gibi zor işleri ve ağır yükümlülükleri, -üstesinden gelebilecek olsak bile- bize yüklememesi için kendisine yalvarıp yakarmamızı Allah bizden istemiştir. Peygamberimiz (s.a.v.) rahmet peygamberidir. O'nun bildirdiği din kolay ve hoşgörülüdür.

Ağır yükten maksat; Hz. Musa'ya indirilen dinin kapsadığı yiyeceklere ilişkin ağır yaptırımlar, yasaklar, âyinler, cezalar, kadınları ve evlilik hayatını ilgilendiren konulardır. İslâm, bunların çoğunu hafifletmiş, değiştirmiş ya da tamamen kaldırmıştır. Böylece bütün zamanlara ve mekânlara uygun evrensel bir din niteliğini kazanmıştır.

- Medine’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 101

- Mushaftaki Sırası: 59
- Ayet Sayısı: 24

“Haşr” sürgün anlamına gelmektedir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يَسْبِحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •”

22. O, kendisinden başka hiçbir ilâh olmayan Allah’tır. Gaybı da, görünen âlemi de bilendir. O, Rahmân’dır, Rahîm’dir.

23. O, kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayan Allah’tır. O, mülkün gerçek sahibi, kutsal (her türlü eksiklikten uzak), barış ve esenliğin kaynağı, güvenlik veren, gözetip koruyan, mutlak güç sahibi, düzeltip islah eden ve dilediğini yaptıran ve büyüklükte eşsiz olan Allah’tır. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır. 24. O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allah’tır. Güzel isimler O’nun’dur. Göklerdeki ve yerdeki her şey O’nu tesbih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

HAŞR SÛRESİ 22-24

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Yahudilerin sürgün edilmeleri,
- 2- Ganimetin taksimi,
- 3- Ensarın bazı özellikleri,
- 4- Sonraki müslümanların önceki müslümanlar hakkındaki sözleri,
- 5- Kâfirlerin aralarındaki dağınıklık ve kalplerindeki korku,
- 6- Allah'ın bazı sıfatları.

— Haşr 22-24. Ayetlerinin Öğrettikleri —

- 1- En güzel isimler Allah'a aittir.
- 2- Allah güzeldir; isimleri de güzeldir. Güzel olan güzel yapar.
- 3- Kur'an'ı gönderen, insanı sorumlu tutan ve sonunda insanın, huzurunda hesap vereceği yüce Rabbimizin özelliklerinin neler olduğu bildirilmektedir.
- 4- Allah'ın en güzel isimlerini sürekli ve dikkatlice okuyup üzerinde düşünmeliyiz.

ESMÂ-Ü'L HÜSNÂ

(En güzel isimler)

“Allah Teâlâ'nın en güzel niteliklerine ve en mükemmel anlamlara işaret eden isimleri” demektir. “Allah” kendine ait özel ismini en başa koyarak kendisinin bazı isim ve sıfatlarını özellikle anmakta, ardından en güzel isimlerin kendisine ait olduğunu bildirmektedir.

● OKUMA PARÇASI ●

Bu ayetlerde Kur'an'ı gönderen, insanı sorumlu tutan ve sonunda insanın, huzurunda hesap vereceği yüce Rabbimizin özelliklerinin neler olduğu bildirilmektedir.

Kur'an'da biri Bakara Sûresi'nde 255. ayet (Ayete'l-Kürsî), diğeri de Haşr Sûresi'nin bu ayetlerinde olmak üzere iki yerde Allah'ın sıfat ve isimlerinden geniş bir şekilde bahsedilmektedir.

HAŞR SÛRESİ 22-24

Bu âyetlerde örnek olarak verilen Allah'ın en güzel isimlerinin anlamları şöyledir:

1- **MELİK:** Allah, egemenliğin mutlak sahibi, görünen ve görünmeyen âlemlerin asıl ve tek sahibidir. Her şeyin sahibi O'dur ve tüm kâinatı kuşatmaktadır. Her şey O'nun emri ve iktidarı altında O'na tabidir. Hâkimiyetini sınırlayan hiçbir şey yoktur.

2- **KUDDÛS:** Allah, her türlü eksiklikten uzak, mutlak yücelik sahibi, yaratılmışların düşünce ve şekillendirmesine sığmaz. Tüm kötü sıfatlardan uzak demektir.

3- **SELÂM:** Allah, emniyet, esenlik, selâmet veren, kurtuluşa çıkarandır.

4- **MÜ'MİN:** Allah, güven sağlayan, kendisine ve sözüne güvenilen, gönlünü imana açanlara iman veren, kendisine güvenenleri korkudan eminkılandır.

5- **MÜHEYMİN:** Allah, evrenin mutlak hâkim ve yöneticisi, denetleyip koruyanı, görüp gözeteni, şahit olup ihtiyaçları giderenidir.

6- **AZİZ:** Allah, yenilmeyen, üstün, kimsenin kendisine karşı çıkamadığı, mutlak güç sahibi, izzet ve şanın asıl sahibi ve kaynağı demektir.

7- **CEBBAR:** İstemesine sınır olmayan, istediğini her durumda yapabilen, hükmüne ve etkisine karşı direnilemeyen, yaratılmışların halini iyileştiren, yaraları saran, dertlere derman olan, erişilemez, yüceler yücesi, güç ve büyüklük sahibi anlamındadır.

8- **MÜTEKEBBİR:** Allah, büyüklüğü apaçık olan, büyüklük ancak kendisine yaraşan, büyüklükte eşi olmayandır.

9- **HÂLİK:** Allah, plânladığı, takdir ettiği gibi yaratandır.

10- **BÂRİ'**: Allah, örneği olmadan yaratan, yaratmanın bütün evrelerindeki inceliklerin asıl kaynağını bilip belirleyendir.

11- **MUSAVVİR:** Biçim ve özellik veren, yarattıklarının maddî manevî, duyularla algılanan algılanamayan bütün şekil ve özelliklerini belirleyen,

12- **HAKİM:** Allah, bütün işleri ve buyrukları yerli yerince yapan, hüküm ve hikmet sahibi olandır.

SES
Lİ
DİNLE

DUHÂ SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 11

- Mushaftaki Sırası: 93
- Ayet Sayısı: 11

“Duhâ” kuşluk vakti anlamına gelmektedir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَىٰ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ
﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1. Kuşluk vaktine andolsun, 2. Karanlığı çöktüğü vakit geceye andolsun ki, 3. Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da. 4. Muhakkak ki ahiret senin için dünyadan daha hayırlıdır. 5. Şüphesiz, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın. 6. Seni yetim bulup da barındırmadı mı? 7. Seni yolunu kaybetmiş olarak bulup da yola iletmedi mi? 8. Seni ihtiyaç içinde bulup da zengin etmedi mi? 9. Öyleyse sakın yetimi ezme! 10. Sakın isteyeniyi azarlama! 11. Rabbinin nimetine gelince; işte onu anlat.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Allah’ın peygamberini asla yalnız ve yardımsız bırakmayacağı,
- 2- Peygamberimizin sonunda zafere ulaşacağı, yetim oluşu,
- 3- Hz. Muhammed (s.a.v.)’in Peygamber olmadan önceki durumu,
- 4- Peygamberimizin fakir iken zengin oluşu.

— Sûrenin Öğrettikleri —

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in şahsında bizlere üç tavsiyede bulunmaktadır:

- 1- Yetimi ezme, hor görme, şefkat göster,
- 2- Muhtaca acı; yoksulu, dileyeni azarlama; düşkünün, yoksulun gözyaşını sil,
- 3- Rabbinin minnet ve şükranla an, anlat; verdiği nimetleri O'nun rızası doğrultusunda değerlendir.

• OKUMA PARÇASI •

RABBİN SENİ UNUTMADI

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'e gelen vahiy, Mekke döneminde bir müddet kesilmişti. Vahiy meleği Cebrail (a.s.)'in bu süre zarfında görünmediği söylentileri, müşriklerin, “Rabbi Muhammed’e küstü, O’nu terk etti.” iddiasında bulunmalarına neden oldu. Her olumsuz durumu Peygamber Efendimiz’in aleyhinde kullanan Mekkeli müşrikler, bu durumdan yararlanarak hem Peygamber Efendimizle hem de müslümanlarla alay etmeye başlamışlardı.

Tebliğ görevine başladığından beri müşriklerin sert tepkileriyle karşılaşan Hz. Peygamber (s.a.v.)’i bu durum çok üzüyordu. Ancak, O bir peygamberdi ve her ne pahasına olursa olsun görevini eksiksiz yerine getirmesi gerekiyordu. O’nun en büyük yardımcısı ve koruyucusu da hiç şüphesiz Rabbi idi. Rabbinden kendisine gelen vahiy, O’na bir taraftan bu meşakkatli yolda nasıl hareket etmesi gerektiğini bildiriyor, diğer yandan güç ve huzur veriyordu. Vahyin kesilmesi onu kendisiyle teselli olacak Dost’tan mahrum bırakmıştı.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’e huzur ve güven veren, içine düştüğü sıkıntıyı gideren Duhâ Sûresi, böyle bir zamanda nazil oldu. Bu sebeptendir ki, sûredeki asıl konu, Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)’i teselli etmek ve bundan sonraki mücadelesinde, karşılaşabileceği her türlü engelin üstesinden gelebilmesi için ona manevî güç kazandırmaktır.

SES
Lİ
DİNLE

İNŞİRÂH SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 12

- Mushaftaki Sırası: 94
- Ayet Sayısı: 8

“İnşirâh” açılmak, genişlemek, sevinmek anlamlarına gelir.

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1. (Ey Muhammed!) Senin göğsünü açıp genişletmedik mi?
- 2-3. Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı? 4. Senin şânını yükseltmedik mi? 5. Şüphesiz güçlkle beraber bir kolaylık vardır. 6. Gerçekten, güçlkle beraber bir kolaylık vardır. 7. Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul. 8. Ancak Rabbine yönel ve yalvar.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Peygamberimiz’in göğsünün açılması,
- 2- Peygamberimiz’in yükünün hafifletilmesi,
- 3- Peygamberimiz’in şânının yüceltilmesi,
- 4- Her güçlkle beraber bir kolaylığın bulunması,
- 5- İnsanın sürekli çalışması.

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Bizlere boş durmama, dünya ve ahiret için çalışma emredilmektedir.
- 2- Vakitlerimizi dünya ve ahiret için faydalı işlerde geçirmemizi, birbirimizle yardımlaşmamız gerektiği, gayemizin sadece Allah'ın sevgisini kazanmak olması gerektiği vurgulanmaktadır.
- 3- Ne istersek ve dilersek Allah'tan istemeliyiz.
- 4- Hayatımızdaki karanlık ve zor zamanlar için bir cesaret ve umut taşımalıyız.

• OKUMA PARÇASI •

ZORLUKTAN SONRA FERAHLIK VARDIR

Yüce Rabbimiz İnşirâh Sûresi'yle, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e teselli vermektedir. Peygamberlikten önce Peygamber Efendimiz (s.a.v.) sıkıntılı ve zor şartlarla karşı karşıya kalmıştı.

Peygamberlikten sonra İslâm'a davet başladığında O'nun hayatında birdenbire büyük bir değişiklik oldu.

Daha önce O'na saygı duyan bütün toplum, İslâm daveti başladıktan sonra birdenbire düşman kesilivermişti. Önceden kendilerinin gözbebeği olduğu akrabaları, dostları, kabilesi, komşuları şimdi Allah'ın Elçisi'ne küfretmekteydiler. Mekke'de hiç kimse O'nun söylediklerine kulak vermek istemiyordu. Yoldan geçerken O'na lâf atıyorlar, O'na her adımda zorluk çıkarıyorlardı. Ancak Peygamber Efendimiz (s.a.v.) yavaş yavaş bütün bunlara alışıyordu.

Bunlar, başlangıçta onun için çok zordu. Bu nedenle Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'i teselli etmek için önce Duhâ Sûresi, sonra da İnşirâh Sûresi indirilmiştir. Burada Yüce Allah önce şöyle buyurmuştur: Biz size üç nimet verdik. Bunlar varken üzülmen gerekmez. Birisi “Şerh-i Sadr” nimetidir.

İkincisi, “belini büken yükten kurtarılan”dır. Üçüncüsü “isminin yücelmesi”dir. Bu nimetlerden fazlası bir yana, bu kadarı bile başka hiç kimseye verilmemiştir.

İNŞİRÂH SÛRESİ

Bundan sonra Allah, kulu ve Rasûlü'ne şöyle buyurmuştur: Emin olun bu zor dönem çok uzun değildir. Bu zorluktan sonra ferahlık da pek uzak değildir. Duhâ Sûresi'nde aynı nokta şöyle ifade edilmiştir: “Sonraki her devir senin için öncekinden daha iyi olacaktır. Rabbin çok geçmeden o kadar verecek ki sen memnun kalacaksın.”

Sonunda Rasulûllah'a hidayet verilerek şöyle buyurulmuştur: Bu zorluğa karşı koyabilmek ve kuvvet kazanabilmek için, meşguliyetten sonra her şeyden el çekerek ve Rabbi'ne yönelerek ibadet etmelisin.

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 28

- Mushaftaki Sırası: 95
- Ayet Sayısı: 8

“Tîn” bir dağ ismi veya incir meyvesi anlamlarına gelmektedir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ
سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ﴿٧﴾
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1. Tîn’e ve zeytûn’a andolsun. 2. Sinâ dağına andolsun, 3. Bu güvenli şehre (Mekke’ye) andolsun ki, 4. Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık. 5. Sonra onu, aşağıların aşağısına indirdik. 6. Ancak, iman edip salih ameller işleyenler başka. Onlar için devamlı bir mükâfat vardır. 7. (Ey insan!) Böyle iken, hangi şey sana hesap ve cezayı yalanlatıyor? 8. Allah, hükmedenlerin en iyi hükmedeni değil midir?”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- İnsanın en güzel biçimde yaratılması,
- 2- Güzel yaratılan insanın aşağı bir mertebeye atılması ve atılma nedenleri,
- 3- İman ve amelin kurtuluş için gerekli olması.

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- Sahip olduğumuz nimetler karşısında nimet vereni devamlı hamd ve şükürle anmalı, O'nun rızasını kazanacak güzel davranışlarda bulunmalıyız.
- 2- Yaratılanlar içinde en mükemmeli olan insan, yapacağı her işte Rabbi'nin rızasını gözeterek adım atmalıdır.
- 3- Rabbi'nin rızası dışında, O'nun sevmeyeceği davranışlarda bulunması, bulunduğu üstünlüğü kaybetmesine sebep olacaktır.
- 4- Yaratan ve en güzel biçimi veren Allah, kullar arasında hükmetme ve haklı ile haksız ayırma bakımından adaletli olanların en adaletlisidir.

• OKUMA PARÇASI •

İNCİR, ZEYTİN VE EMİN BELDE

Sûreye Yüce Rabbimiz bereketli ve çok yararlı oldukları için incir ve zeytini anarak başlarken, aynı zamanda bunların yetiştiği yerleri de gündeme getirmektedir. Yüce Allah incir ve zeytinin yetiştiği yerlere de yemin ediyor. Çünkü incir Şam bölgesinde (Dimaşk), zeytin de Beyt-i Makdis'te çok olur. Böylece bu yemin, Allah'ın vahiyyle şereflendirdiği kutsal yerlere yapılmış bir yemin olur.

Yüce Rabbimiz sûrede, Sina dağı ile Hz. Musa'ya ve ona verilen Tevrat'a, sonra da güven veren emniyetli şehir olan Mekke'ye dikkat çekmektedir. Mekke'nin güvenilir olması, Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in nurunun bu şehirde ortaya çıkacağındandır.

Allah insanı en mükemmel ve güzel özelliklerle süslemiş olarak en güzel bir şekilde yaratmıştır. Yani şekli güzel, boyu düzgün, organları birbirine uygun; bilgi, anlayış, akıl erdirmeye, iyi ve kötüyü ayırma, konuşma ve edep sıfatları ile donatılmış olarak yaratmıştır. İnsanı diğer canlılardan üstün kılan özelliği sadece görünen beden kısmı değil, asıl üstünlüğü kendisine verilen akıl nimetidir. İnsan aklı ile tüm canlıları kendine boyun eğdirmektedir. Zira yüce Rabbimiz karada, denizde ve havada her ne var etmişse hepsini insan için yaratmış ve onun hizmetine vermiştir.

İnsan, yaratılış gayesi olan “Allah’a ibadet” fikrinden uzaklaşıp nefsinin isteklerine boyun eğince bulunduğu üstün seviyeden aşağıya doğru atılma sürecine girmiş ve neticede aşağıların aşağısına atılmıştır. Aşağıların aşağısında perişanlık, sıkıntı, hor ve hakir görülme, azap, horlanma ve Yaratıcı’nın sevgi ve merhametinden mahrumiyet vardır.

İnsan hayatta olduğu sürece düştüğü kötü durumdan kurtulma, günahlarına samimi bir şekilde tövbe edip güzel davranışlar sergileyerek yüce Rabbinin rızasını elde etme hakkına sahiptir. Allah’ın sevgisini kazanarak ona kavuşan insana sonsuz ödüller sunulacaktır. Artık bu düşünce ve inanca sahip insan, dinine samimiyetle bağlanır, kendisini Cenabı Hakk’ın hoşnutluğuna ulaştıracak iman, ibadet ve güzel ahlâk örnekleriyle dolu bir hayatı tercih eder.

Yaratan ve en güzel biçimi veren Allah, kullar arasında hükmetme ve haklı ile haksızı ayırma bakımından adaletli olanların en adaletlisi değil midir? Hz. Peygamber (s.a.v.) bu ayeti okuduğunda “Evet, ben de buna şahitlik edenlerdenim.” derdi.

SESLİ
DINLE

ALÂK SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 1

- Mushaftaki Sırası: 96
- Ayet Sayısı: 19

“Alâk” asılıp, tutunan anlamına gelmektedir.
“İkra” adıyla da anılmaktadır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾
اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ
مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَيْفَىٰ ﴿٦﴾ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَىٰ ﴿٧﴾
إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا
صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾
أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾
كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾
فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَدَّعَ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾
كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

سخنه

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1-2. Yaratan Rabbi’nin adıyla oku! O, insanı “alâk”dan yarattı.
3. Oku! Senin Rabbin en cömert olandır. 4-5. O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir. 6-7. Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder. 8. Şüphesiz dönüş ancak Rabbinedir. 9-10. Sen, namaz kıldığında kulu (bundan) engelleyeni gördün mü? 11-12. Ne dersin, ya o (engellenen kul) hidâyet üzere ise; ya da takvayı (Allah’a karşı gelmekten sakınmayı)

emrediyorsa? **13.** Ne dersin engelleyen, Peygamberi yalanlamış ve yüz çevirmişse!? **14.** O Allah'ın, her şeyi gördüğünü bilmiyor mu? **15-16.** Hayır! Andolsun, eğer vazgeçmezse, muhakkak onu perçeminden; o yalancı, günahkâr perçeminden yakalarız. **17.** Haydi, taraftarlarını çağırсын. **18.** Biz de zebânileri çağıracağız. **19.** Hayır! Sakın sen ona uyma; secde et ve Rabbine yaklaş.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Okumanın önemi,
- 2- Allah'ın isminin tesbih edilmesi,
- 3- İnsanın “alâk”tan yaratılması,
- 4- Kendini beğenmişlik ve nankörlük.

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Yüce Allah, ebedî mucize olan Kur'an'ı Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'e indirmek suretiyle ona lütufta bulunduğunu ve ona ilk nimeti hatırlatmaktadır.
- 2- Allah'ın, insana ilim vererek onu yaratılanların en yüksek seviyesine çıkarması, Allah'ın en büyük lütfudur.
- 3- Allah sadece ilim değil, kalem kullanmayı da öğreterek, sahip olduğu ilmi büyük çapta yaymasını, bu yolla ilerlemesini ve sonraki nesiller için korumasını da sağlamıştır.
- 4- İnsanın yapması gereken, nimetlere nankörlük etmek değil, lütfuna karşı Rabbine şükretmektir.
- 5- İbadet kale ve sığınaktır, kurtuluş yoludur. Bu da ancak Allah'a secde ederek, ibadet ederek yaklaşmak ile mümkündür.

Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Sizin en hayırlılarınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğretenlerinizdir.”

(Buhârî, Fezailü'l-Kur'an 21)

• OKUMA PARÇASI •

BİR İPİN HESABI

“Ey ahali”, diye bağırılmışlar.

“Biliyorsunuz Veli Efendi öldü. Bir vasiyeti var. Ahiret hayatına alışabilmek için, kendisine bir günlük yardımcı arıyor. Kim ki, mezardaki ilk gecesini onunla beraber geçirirse, Veli Efendi’ye ait servetin yarısı kendisine verilecektir. Ey ahali, duyduk duymadık demeyin.”

Çığırkanların bütün çabasına rağmen kimse bu parlak, fakat korkulu vasiyete kulak vermemiş. Ama sonunda, şehrin en fakir hamallarından birisi çıkmış ortaya. Adamcağız bakmış ki, hayatta zaten sırtındaki küfesinden ve ipinden başka bir şey yok. O halde “Hamal olarak yatıp, ertesi sabah zengin olarak kalkarım” diyerek razı olmuş.

Genişçe bir mezara, iyice kefenlenen zengini ve yanına hamalı yatırmışlar. Az sonra sorgu melekleri gelmiş. “İkisi de bize emanet” diye konuşmuşlar. “Zengin nasıl olsa kalacak, şu hamaldan başlayalım” demişler.

Sormuşlar:

- Dünyada malın mülkün var mıydı?
- Alay etmeyin demiş, hamal. Sırtımdaki küfeden ve ipten başka hiçbir şeyim olmadığını siz de bilirsiniz.
- Peki diye eklemiş melekler, o ipi ne karşılığında aldın. Sonra küfeyi ne iş gördün de nasıl elde ettin?
- Anlatmış hamalcağız. Beş kişinin malını 10 kuruşa taşıdım. İkisini yedim, sekizini sakladım. Ertesi gün de aynı işleri yaptım. Yemedim, içmedim, ucuza taşıdım ve bunları aldım.

- Melekler:

- “Çık demişler, çık... Olmadı... Hasan Efendi’den aldığın para, hak ettiğinden çok düşük. Biz ondan bunun hesabını soracağız. Mehmet Efendi’yle de ucuza anlaşmış ve ucuza taşımışsın...”

İyi ama diye cevaplamış hamal, hak ettiğim parayı isteseydim, bana taşıtırmazdı. Taşıtırmayınca da aç kalırdım.

O bizim işimiz demiş melekler, nasıl olsa buraya o da gelecek. Biz senin adına ona sorarız.

Melekler, hamalı sıkıştırmaya devam etmiş. Söyle bakalım, aldığın paranın kaçını yedin, kaçını sakladın?

On kuruş aldıysam, yarısını sakladım. İki kuruş aldıysam, bir kuruşunu biriktirdim.

Çık demiş melekler. Yine olmadı, hem ucuza taşımışsın, hem de gıdandan kesmişsin. Yani sen, kendi nefesine zulmetmişsin. Nefesine zulmetmek de günahdır. Ayrıca çocuklarının nafakasından da kesmişsin demişler.

Hamalcağız ne cevap vereceğini düşünüp ecel terleri dökerken, sabah olmuş. Açılan mezardan yukarıya bir bakmış ki, bütün millet orada. Kadı Efendi ve şehrin önde gelenleri de kendisini bekliyor.

Bir kıyamet ki sormayın. “Kutlu olsun” demişler.

“Bu gece kimsenin yapamayacağı bir işi başardın; ama bak artık zengin oldun.”

Hamal mezardan çıkar çıkmaz kaçmaya başlamış. Güç belâ durdurmuşlar, “Gel, ödülünü al.” demişler.

Hayır, diye bağırmış hamal, istemem, sizin olsun.

Ben, bir iple küfenin hesabını sabaha kadar veremedim. Ya o kadar servetim olsaydı, ne yapardım?

SES
DİNLE

KADR SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 25

- Mushaftaki Sırası: 97
- Ayet Sayısı: 5

“Kadr” kıymetli anlamına gelmektedir. Kadir Gecesi’nden bahsettiği için bu isimle anılmıştır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا اَدْرِیْكَ مَا لَیْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَیْلَةُ الْقَدْرِ حَیْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنْزَلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ
فِیْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ کُلِّ اَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِیَ حَتّٰی مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

MEAL

“• **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla** •

1. Şüphesiz, biz onu (Kur’an’ı) Kadir Gecesi’nde indirdik.
2. Kadir Gecesi’nin ne olduğunu sen ne bileceksin! 3. Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır. 4. Melekler ve Ruh (Cebrail) o gecede, Rablerinin izniyle her türlü iş için iner de iner. 5. O gece, tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Kur’an’ın Kadir Gecesi’nde indirilmesi,
- 2- Kadir Gecesi’nin önemi.

Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Kur’an’ı seslerinizle güzelleştiriniz; çünkü güzel ses Kur’an’ın güzelliğini daha da artırır.

(Dârimî, Fezâilü’l-Kur’an 34)

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- Kur'an-ı Kerim Kadir Gecesi'nde inmeye başlamıştır.
- 2- Bu gecede yapılan ibadet, bin ayda yapılan ibadetten daha üstündür.
- 3- Bir takdir gecesidir. Bir sonraki yıla kadar meydana gelecek her türlü olaylar Allah'ın takdir ettiği şekilde ilgili meleklerle bildirilir.
- 4- Cebrail ve melekler bu gecede yeryüzüne inerler.
- 5- Bu gece güneşin doğuşuna kadar esenlik ve rahmet yeryüzünü kaplamaktadır.
- 6- Melekler uğradıkları her müslümana selâm verirler.

• OKUMA PARÇASI •

ÜÇ MESAJ

Yüce Rabbimiz, Kadir Gecesi'ni Ramazan Ayı'nın kalbi ve kıymetlisi kılmıştır. Kur'an-ı Kerim'de bu geceye özel bir sûre ayıran Yüce Rabbimiz, gecenin değerini de bizzat bu sûrede haber vermiştir. Her sene kadrimizi yüceltmek için gelen Kadir Gecesi'nin anlatıldığı Kadir Sûresi, bizlere üç mesaj getirmiştir:

Birinci mesaj, Kadir Gecesi'nin, hidayet kaynağımız Kur'an-ı Kerim'in, Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'nin kalbine inmeye ve İslâm güneşinin yeryüzünü aydınlatmaya başladığı gece olmasıdır.

Kadir Gecesi'ni değerlendirmenin yolu, Kur'an'ın kadir ve kıymetini bilmekten, Kur'an'la hayatı anlamlandırmaktan, onunla hayata, insana, eşyaya, tabiata, çevreye ve kâinata bakmaktan geçer. Yaşayan Kur'an Resûl-i Ekrem'in çağlar üstü örneklik ve rehberliğini doğru anlamaktan ve O'nu doğru takip etmekten geçer. Ancak o zaman Kadir Gecesi bizim hayatımıza bin kat değer katabilir. Ancak o vakit şeref, izzet ve itibar gecesi, bizlere de şeref, izzet ve itibar kazandırabilir.

İkinci mesaj, her yıl gelen Kadir Gecesi'yle Yüce Rabbimiz tarafından mü'minlere bir ömre bedel imkân ve fırsat sunulmuş olmasıdır.

KADR SÛRESİ

Bu yönüyle Kadir Gecesi diğer bütün kutlu zamanların üstünde ve önünde olarak Yüce Rabbimiz'in insanlığa bir rahmet ve umut kapısı olarak bahşettiği mübarek bir gecedir. Bunun anlamı şudur: Ey ömür sermayesini boş ve beyhude geçiren insan, her yıl bir ömre bedel bir gece sana lütfedilmiştir. Öyleyse yeni bir hayata başlayabilirsin.

Üçüncü mesaj, vahiy meleği Cebrail aleyhi's-selâm ile Allah'ın meleklerinin Kadir Gecesi'nde yeryüzüne selâm ve esenlik getirmek üzere her türlü iş için inmeleridir.

Kur'an'ın nüzulü hürmetine bir kez yaşanan bu hadise, Cenab-ı Hakk'ın biz mü'minlere çok büyük bir ikramı, ihsanı ve lütfu olarak her sene tekrar etmektedir. Öyleyse Kadir Gecesi'ni ihya etmenin yolu, Kur'an'ın barış ve esenlik mesajlarına kulak vermekten, yeryüzünde barış ve esenliğin egemen olması için çaba göstermekten geçer. Ancak o zaman Allah'ın meleklerinin yeryüzüne barış ve esenlik getirmek üzere indiklerini idrak edebiliriz.

Prof. Dr. Mehmet GÖRMEZ

- Medine’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 100

- Mushaftaki Sırası: 98
- Ayet Sayısı: 8

“Beyyine” “açık delil, kesin belge” anlamına gelmektedir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
لَمْ یَكُنِ الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِیْنَ مُنْفَكِیْنَ
حَتّٰی تَاْتِیَهُمُ الْبَیِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُوْلٌ مِنَ اللّٰهِ یَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾
فِیْهَا كُتِبَ قِیْمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَیِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا اٰمُرُوْا اِلَّا لِیَعْبُدُوْا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ لَهٗ الدِّیْنَ
حُفَفًا وَّیُقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَّیُؤْتُوْا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِیْنُ الْقِیْمَةِ ﴿٥﴾
اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِیْنَ فِیْ نَارِ جَهَنَّمَ
خَالِدِیْنَ فِیْهَا اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِیَّةِ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَیْرُ الْبَرِیَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنّٰتٌ عَدْنٍ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِیْنَ فِیْهَا اَبَدًا
رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِیَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •”

1. Kitap ehlinde inkâr edenler ile Allah’a ortak koşanlar, kendilerine apaçık delil gelinceye kadar (küfürden) ayrılacak değillerdi.
2. Bu delil, tertemiz sayfeleri okuyan, Allah tarafından gönderilen bir peygamberdir.
3. O sahypelerde dosdoğru hükümler

BEYYİNE SÛRESİ

vardır. 4. Kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine o apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler. 5. Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na kulluk etmeleri, namazı kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte bu dosdoğru dindir. 6. Şüphesiz, inkâr eden kitap ehli ile Allah'a ortak koşanlar, içinde ebedî kalmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar yaratıkların en kötüsüdürler. 7. Şüphesiz, iman edip, sâlih ameller işleyenler var ya; işte onlar yaratıkların en hayırlısıdır. 8. Rableri katında onların mükâfatı, içlerinden ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu mükâfat Rablerine derin saygı duyanlara mahsustur.

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Ehl-i Kitab'ın apaçık deliller karşısında şüpheye düşmesi,
- 2- Ehl-i Kitab'a geçmişte emredilen bazı hususlar,
- 3- Ehl-i Kitab'ın iman etmelerinin gerekli oluşu.

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Tevrat ve İncil'de de ehl-i kitaba, sadece tek olan Allah'a samimiyetle ibadet etmeleri emredilmiştir.
- 2- İnsanları düşükleri küfür/inkâr durumundan kurtarmak ancak peygamber göndererek mümkün olur.
- 3- Allah tarafından gönderilen peygamberler ve kitaplarda, sadece Allah'a ibadet etmeleri, Allah'a ortak koşmamaları, namazı kılmaları, zekâtı vermelerinden başka bir emir verilmemiş ve hak dinin de bu olduğu açıklanmıştır.
- 4- Ehl-i Kitap olanlar, dinlerine batıl olan başka şeyler kattıklarından Allah Rasûlü onları asıl dine dönmeye davet etmiştir.
- 5- Allah'a samimiyetle inanan, ibadet eden ve iyi işler yapanlar ahirette kurtuluşa erecektir.

• OKUMA PARÇASI •

EHL-İ KİTAP VE HZ. PEYGAMBER

“Ehl-i Kitap” olarak ifade edilenler, Medine ve çevresinde yaşayan Yahudilerle Hıristiyanlardır. Tevrat ve İncil’de onlara, sadece tek olan Allah’a samimiyetle ibadet etmeleri emredilmişti.

Müşrikler ise dönemin putperest Arapları’dır. Hz. Peygamber’in yakın çevresinde bulunan iki grup inkârcı anlatılmışsa da hüküm geneldir, geçmiş ve gelecek bütün insanlığı ilgilendirmektedir.

Sûrede, bir peygamber göndermenin gerekçesi şöyle açıklanmıştır:

Dünyada hangi inançtan olursa olsun insanları düştükleri küfür/inkâr durumundan kurtarmak ancak peygamber gönderecek mümkün olur. Bu peygamberin, Allah’ın Kitabını insanlara asıl ve doğru şekliyle açıklaması, önceki kutsal kitapların tersine batıl karışmasından uzak olması ve doğru ilkeleri kapsamaması kendi peygamberliği için apaçık delildir.

Ehl-i Kitab’ın çeşitli yanlış yollara düşmelerinin sebebinin, “Allah’tan hidayet gelmemesi” olmadığı belirtilmiştir. Şimdi, Allah tekrar, bir peygamber aracılığıyla apaçık hidayet gönderdikten sonra sapıklıklarında devam ederlerse, sapıklıklarının sorumluluğu daha da artacaktır.

Allah tarafından gönderilen peygamberler ve onların aracılığıyla verilen kitaplarda, bütün yolları terk ederek sadece Allah’a ibadet etmeleri, Allah’a ortak koşmamaları, namazı kılmaları, zekâtı vermelerinden başka bir emir verilmemiş ve hak dinin de bu olduğu açıklanmıştır.

Bu sûrede Hz. Muhammed (s.a.v.)’in peygamberliği için açık bir delil vardır. Rasûlullah’ın Kur’an gibi bir kitap ileri sürmesi, onun öğretileri ve sözlerinin etkisi ile iman edenlerin hayatlarında büyük bir değişiklik meydana gelmesi, ileri sürdüğü inancın akla uygun olması, temiz ibadetler, son derece ahlâkî ve insanî, hayat için en iyi usul ve emirleri tebliğ etmesi, Rasûlullah’ın söz ve davranışlarının birbiriyle tutarlı olması, ona karşı yürütülen her çeşit düşmanlık ve zorluklara rağmen İslâm davetini kararlılıkla sürdürmesi gibi unsurlar, onun Allah’ın elçisi olduğuna açıkça işaret etmektedir.

SES
Lİ
DİNLE

ZİLZÂL SÛRESİ

- Medine’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 93

- Mushaftaki Sırası: 99
- Ayet Sayısı: 8

“Zilzâl” “deprem” anlamına gelmektedir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾
بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1-3. Yeryüzü kendine has bir sarsıntıya uğratıldığı, içindekileri dışarıya çıkarıp attığı ve insan, “Ona ne oluyor?” dediği zaman, 4. İşte o gün, yer, kendi haberlerini anlatır. 5. Çünkü Rabbin ona (öyle) vahyetmiştir. 6. O gün insanlar amellerinin kendilerine gösterilmesi için bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır. 7. Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onun mükâfatını görecektir. 8. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, onun cezasını görecektir.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Kıyametin kopuşuyla ilgili bazı sahneler,
- 2- Hesap günü,
- 3- Amellerin karşılığı.

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- Dünyada yaşadığımız depremler, bize ölümü ve ahireti hatırlatmalıdır.
- 2- İnsan öldükten sonra yeniden dirilecektir.
- 3- Kıyamet günü, dünyada yaptığımız çok küçük bile olsa bütün iyilik ve kötülüklerimizin karşılığını göreceğiz.
- 4- İyiliklerimizi arttırmalı, kötülüklerimizi azaltmalı ve kıyamet gününe hazırlık yapmalıyız.

• OKUMA PARÇASI •

İYİLİĞİN ÖDÜLÜ KÖTÜLÜĞÜN CEZASI VARDIR

Zilzâl Sûresi'nde; aklı başında, sağlıklı düşünebilen insanlar için kıyametten sahneler sunuluyor. Kıyametin nasıl kopacağını, kıyamet koparken insanların içinde bulunacakları panik halini gözümüzün önüne getiriyor. Kıyamet olayını, insanların yaşamlarının canlı bir parçası olan, günlük hayatta tanık olabildikleri depreme benzetiyor. Böylece insanların deprem anında hissettikleri acizlik ve korku duygusunu, kıyameti düşünerek ölümden sonrasına hazırlanması gereğini hissettiriyor.

Kıyamete göre çok basit bir olay olan depremlerin, insanların hafızasında bıraktığı izi, insanların ruh sağlığında açtığı yarayı düşündüğümüzde, kıyamet olayının ne kadar büyük bir olay olduğu daha iyi anlaşılır. Aklımıza şöyle sorular geliyor.

Acaba deprem (zelzele) olayı kıyametin bir hazırlığı mıdır?

Deprem, insanlara kıyameti hatırlatan bir araç mıdır?

Depremi yaşayan insanlar, deprem esnasında hiçbir şey yapamamanın verdiği acizlik ve çaresizlik duygusu ile o esnada yaşadıkları şaşkınlığı anlatırlar. Sûrenin 3. ayetinde Allah “Ve insan ne oluyor? dediği zaman.” buyurmakta ve kıyamet esnasında da insanların bir acizlik, şaşkınlık ve çaresizlik içerisinde olacaklarını söylemektedir.

Deprem esnasında yerin içindeki sıkışmış olan gazlar ortaya çıkar. Kıyamet koştuktan sonra da ölen insanlar tekrar diriltileceklerdir. Ayrıca insanların dünyada işledikleri filleri ve

ZILZÂL SÛRESİ

sözleri de ortaya çıkacaktır.

Kıyamet olayından Allah'a iman eden ve hazırlık yapan mü'minlerin endişe etmelerine gerek yoktur. Sûrede mü'minlere müjdeler veriliyor ve cesaretlendiriliyor. Yapacağımız büyük küçük her iyiliğin karşılığını, hiçbir parçası dahi zayi edilmeden göreceğiz. Allah kötülük yapanları da yaptıklarının karşılığını görecekları konusunda uyarıyor. Ancak kötülüklerin cezası, yapılan kötülük kadar iken, iyiliklerin karşılığı ise en az on katı kadar daha fazladır.

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 14

- Mushaftaki Sırası: 100
- Ayet Sayısı: 11

“Âdiyât” koşan atlar demektir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَالْعَادِيَّاتِ صَبْحًا ﴿١﴾ فَاَلْمُورِيَّاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَاَلْمُغِيرَاتِ
صُبْحًا ﴿٣﴾ فَاتَّرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾
وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1-6. Soluk soluğa süratle koşan, (koşarken ayaklarını) vurarak ateş çıkaran, sabah erkenden baskın yapan, orada tozu dumana katan ve düşman topluluğunun ortasına dalan atlara andolsun ki, insan gerçekten Rabbi’ne karşı pek nankördür. 7. Hiç şüphesiz buna kendisi de şahittir. 8. Hiç şüphesiz o, mal sevgisi sebebiyle çok katıdır. 9-11. Acaba o bilmiyor mu ki, kabirlerde bulunanlar çıkarıldığı ve kalplerdeki ortaya konulduğu zaman, işte o gün onların Rabbi kendilerinin her hâinden mutlaka haberdardır.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- İnsanoğlunun mala düşkünlüğü,
- 2- Kiyamet gününde ortaya çıkacak olan sıkıntılı haller,
- 3- İnsanın Rabbi’ne karşı nankör olması.

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- İnsanlar dünya menfaati hırsıyla, hakka ve hayra karşı gelmekte ve Rablerine nankörlük etmektedirler.
- 2- Dünya malı dünyada kalır, ahiret hayatına hazırlığımızı ihmal etmemeliyiz.
- 3- Müslümanlar aleyhine olacak çalışmaların sonuçsuz kalması için ciddi önlemler almalı, birlik ve dirlik içinde olmalıyız.
- 4- Ahirette yüzümüze vurulduğunda utanacağımız davranışlardan kaçınmalıyız.

• OKUMA PARÇASI •

NE KADAR NANKÖRÜZ?

Sûrede Allah yolunda çalışanların yaptığı işin yüceliğini ifade edebilmek için mücahitlere ve onların koştukları atlara yemin edilmektedir. Yüce Rabbimiz atları överken “ayaklarının değdiği yerden ateş çıkararan” diye nitelendirmektedir. Çünkü İslâm’ı insanlara ulaştırmak için rahatını, malını ve canını feda eden müslümanlar büyük fedakârlıkta bulunmaktadır.

Sûremiz, İslâm’a karşı çalışma yürüten toplulukların etkisiz hale getirilmesini övmekte, onların kendi içlerinde ayrılığa düşürülerek güçsüz hale getirilmesini tavsiye etmektedir.

İnsan, Rabbi’nin sonsuz nimetleri karşısında, kadir kıymet bilmeyerek nankör olabilmektedir. Güzel ahlâk örnekleri sergileyerek Rabbi’nin sevgisini kazanma yerine, nefesine ve şeytana uyarak kendisine, yaratılış gayesine aykırı davranışlarda bulunmaktadır. İnsanın ahirette yaptığı tüm davranışlarının şahidi yine kendisi olacak, günahlarını itiraf edip yaptıklarını onaylayacak ve inkâr etmeyecektir.

Kendisine nimet vereni unutan insan, dünya malını çok sevdiği için Allah’a nankörlük yapacak, verilen nimete şükretmeyecektir. Ancak Allah, o nankörlerin durumlarından haberdardır. Kıyamet koptuktan sonra en küçük miktarda da olsa, tüm iyilik ve kötülüklerimiz yok olmayacak, karşılığı ödül veya ceza olarak verilecektir.

- Mekke'de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 30

- Mushaftaki Sırası: 101
- Ayet Sayısı: 11

“Kâri'a” kelimesi, kapı çalan anlamına gelmektedir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرِيكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾
فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا أَذْرِيكَ مَا هِيَةٌ ﴿١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla •

1. Yürekleri hoplatan büyük felâket! 2. Nedir o yürekleri hoplatan büyük felâket? 3. Yürekleri hoplatan büyük felâketin ne olduğunu sen ne bileceksin? 4. O gün insanlar, her biri bir tarafa uçuşan küçük kelebekler gibi olacaktır. 5. Dağlar da atılmış renkli yünler gibi olacaktır. 6. İşte o vakit, kimin tartıları ağır gelmişse, 7. Artık o, hoşnut olacağı bir hayat içinde olacaktır. 8. Ama kimin de tartıları hafif gelirse, 9. İşte onun anası (varacağı yer) Hâviye'dir. 10. Sen Hâviye'nin ne olduğunu ne bileceksin? 11. O, kızgın bir ateştir.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Kıyametin yakın olması,
- 2- Hesap gününde insanların pervanelere benzetilmesi,
- 3- Amellerin tartılması.

KÂRİ'A SURESİ

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Kıyamet insanları çok etkileyecek ve o günün dehşetiyle şaşkına döneceklerdir.
- 2- İnsanlar iyilik ve kötülüklerinin karşılığını mutlaka göreceklerdir.
- 3- Kıyametin dehşetinden inananlar emin olacak ve korunacaklardır.
- 4- İnsan kıyamet günü gelmeden o gün için hazırlık yapmalıdır.

• OKUMA PARÇASI •

İKİ ARKADAŞ

Kur'an-ı Kerim, dünyada iken biri Cenab-ı Hakk'ın sevgisini kazanmak maksadıyla O'nun emirlerini yerine getirmeye çalışan, diğeri de ahiret hayatı için güzel davranışlarda bulunmayan iki arkadaşın ahiretteki durumlarını şu şekilde anlatır:

Cennet ehli, cennette kendileri için hazırlanmış güzel ve rahat koltukların üzerinde oturmuş, her türlü cennet nimetlerinden yararlanırken birbirlerinin durumunu, dünyada ne yaptıklarını, başlarından geçenleri konuşurlar. İçlerinden biri der ki:

“Benim dünyada beraber olduğum bir arkadaşım vardı. Bana derdi ki; “Sen de mi öldükten sonra dirileceğimize, bu dünya hayatında yaptığımız tüm davranışlarımızdan hesaba çekileceğimize inanıyorsun? Hâlbuki öldükten sonra bir yığın kemik ve toprak olacağız. Toprak olduktan sonra işlediğimiz suç ve günahlar sebebiyle ceza mı göreceğiz?”

Cennet ehlinden olan şahıs, cehennem ehline arkadaşını tanıyıp tanımadıklarını sorar. Cehenneme açılan pencerelerin birinden bakınca arkadaşını cehennemin ortasında görür ve arkadaşına şöyle seslenir:

“Allah'a andolsun ki az daha beni de mahvedecektin. Sözlerine inanıp, Rabbi'min emirlerine bağlanmasaydım senin gibi cehennemliklerden olurdu. Rabbi'min rahmeti ve lütfu olmasaydı, ben de oraya atılacaktım, işte bu büyük bir kurtuluşur.”

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 16

- Mushaftaki Sırası: 102
- Ayet Sayısı: 8

“Tekâsür” kelimesi, çokluk yarışı ve çoklukla övünmek demektir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾
ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1-2. Çoklukla övünmek sizi, kabirlere varıncaya (ölünceye) kadar oyaladı. 3. Hayır; ileride bileceksiniz! 4. Hayır, Hayır! İleride bileceksiniz! 5. Hayır, kesin olarak bir bilerseniz. 6. Andolsun, o cehennemi muhakkak göreceksiniz. 7. Yine andolsun, onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz. 8. Sonra o gün, nimetlerden mutlaka hesaba çekileceksiniz?”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- İnsanların, hayatın aldatıcı yönleriyle meşgul olmaları,
- 2- Dünya malına düşkünlükleri,
- 3- Ahiret hayatındaki durumlar.

TEKÂSÜR SÛRESİ

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Mal ve evlat çokluğu ile övünerek, dünyanın güzelliğine kapılmak suretiyle ibadetten uzaklaşmak ve geri kalmak doğru değildir.
- 2- Ahiret hayatı sürekli olarak hatırlanması gereken bir hayattır.
- 3- Ahiret hayatımızda kazançlı çıkacağımız davranışlarda bulunarak bunları çoğaltmanın gayreti içinde olmalıyız.
- 4- Elimizdeki tüm nimetlerin Allah tarafından bizlere sunulduğunu unutmamamız gerekir.

• OKUMA PARÇASI •

NİMETİN KIYMETİNİ BİLMEK

Hz. Ebu Hüreyre, Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) ve arkadaşlarının başından geçen şu olayı anlatır:

Bir gün Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer karınlarını doyuracak yiyecek bir şey bulmak ümidiyle dışarı çıkarlar. Fakat hiçbir şey bulamazlar. Açlığın verdiği halsizlikle bir yere otururlar. O esnada Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) yanlarına gelerek,

“Niçin burada oturuyorsunuz?” der. Onlar da;

“Seni Peygamber olarak gönderen Allah’a andolsun ki açlık sebebiyle evimizden çıktık.” dediler. Bunun üzerine Sevgili Peygamberimiz;

“Beni gerçek peygamber olarak gönderen Allah’a andolsun ki, ben de açlık sebebiyle evimden çıktım”, der.

Sonra hep beraber kalkıp Ebû Eyyüb el-Ensarî'nin evine giderler. Ebû Eyyüb el-Ensarî evde olmadığı için onları evin hanımı karşılar. Sevgili Peygamberimiz, evin hanımına Ebu Eyyüb el-Ensarî'yi sorar.

Kadın da: “Bize içecek tatlı su aramaya gitti.” der.

Bir müddet sonra Ebû Eyyüb el-Ensarî sırtında deriden yapılmış su kırbası (kabı) ile gelir; Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) ve arkadaşlarını görünce çok sevinir. Onlara şöyle der;

“Hoş geldiniz. Bu gün beni insanların en üstünü ziyaret etti.”

TEKÂSÜR SÛRESİ

Sonra kırbasını bir hurma ağacının dalına asar. Gidip, bir hurma salkımını, dalıyla getirir.

Bunun üzerine Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.);

“Bunu bizim için niye kestini; meyvesinden toplasaydın.” buyurur. O da şöyle der;

“Ey Allah’ın Resulü hem kuru hurmasından, hem de tam olgunlaşmayan tazesinden yemenizi arzu ettim; kendiniz seçerek yiyeceğiniz istedim.” der.

Sonra Ebû Eyyüb el-Ensârî bir koyun kesmek için bıçağını alır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) onu;

“Sakın sağılını, süt vereni kesme!” diye uyarır.

O gün Ebû Eyyüb el-Ensârî Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) ve arkadaşlarına bir koyun keserek birlikte yediler. Sonunda Sevgili Peygamberimiz;

Ekmek, et, hurma, henüz olgunlaşmamış hurma, olgun taze hurma buyurur ve mübarek gözleri yaşarır. Sonra şöyle devam eder;

“Kıyamet gününde bu nimetlerden mutlaka hesaba çekileceksiniz. Açlık sebebiyle evinizden çıkmıştınız. Sonunda ise bu nimetleri elde etmiş olarak evinize döndünüz. Bu da hesabı sorulacak nimetlerdendir.”

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)’in açıklamaları, ashabına ağır geldi. Bunun üzerine Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu;

“Böyle nimetlere rastlayıp da onlara dokunduğunuz zaman “Allah’ın adıyla” deyin; doyduğunuz zaman da: “Allah’a hamdolsun ki bizi doyurdu, nimetler verdi ve lütfuyla bize iyilikte bulundu”, deyiniz; çünkü bu onun için yeterlidir.”

SES
Lİ
DİNLE

ASR SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 13

- Mushaftaki Sırası: 103
- Ayet Sayısı: 3

“Asr” “zaman, çağ, ikinci vakti” gibi anlamlara gelmektedir.

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

- 1-2. Andolsun zamana ki, insan gerçekten ziyan içindedir.
3. Ancak, iman edip de sâlih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler, birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka (Onlar ziyanda değillerdir).”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- İnsanın ziyanda olduğu,
- 2- İman ve amelin kurtuluş için şart olması,
- 3- Hakkın ve sabrın tavsiye edilmesi.

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- İnsanlar zamanını iyi değerlendirmelidirler.
- 2- Hayatımızı faydasız, kendimize zarar ve ziyan veren şeylerle tüketmemeliyiz.
- 3- İman eden, güzel davranışlarda bulunup hakkı ve sabrı tavsiye edenler kurtuluşa erecektir.

• OKUMA PARÇASI •

ZAMANIN DEĞERİNİ BİLMEK

Dünya nimetlerine dalıp, ahiretten uzaklaştıkları için zarara uğrayanların hali bir gemiye binen insanların hali gibidir. Gemi bir adaya uğrayınca, kaptan ihtiyaçlarını karşılamaları için yolcuların adaya çıkmalarına izin verir. Ancak, geç kalmamaları için onları uyarır. Geç kalanların orada kalacaklarını hatırlatır. Yolcular adanın her tarafına dağılırlar.

Bir kısmı, ihtiyacını giderip hızla gemiye döner. Gemi boş olduğu için en güzel ve en geniş yerlere otururlar. Bir kısmı, güzel manzaralarına, kuşlarının ötüşüne dalar; değerli taşlarının güzelliğini seyrederken kendilerinden geçerler. Sonra geminin kalkmak üzere olduğunu hatırlayarak hemen gemiye koşarlar. Fakat geç kaldıkları için geminin güvertesinde daracık bir yere otururlar.

Diğer bir kısmı da adanın değerli taşlarından ve güzel çiçeklerinden toplayıp gemiye dönerler. Ama gemide yer kalmadığı için ancak ayakta bir yer bulurlar. Adadan getirdikleri eşyayı koyacak yer bulamazlar, ama atmaya da kıyamazlar. Taşıtmaktan başka çare bulamazlar. Onlar boyunlarında asılı kalır. Aldıklarına pişman olurlar; ama pişmanlık fayda vermez. Sonra yolda o çiçekler solar, çürür.

Diğer bir grup da ormana dalar, gemiyi unuttur, gemiden çok uzaklaşır. Kaptan gemi kalkarken onları çağırır. Fakat onlar kaptanın sesini duymazlar. Meyve yerler, çiçek koklarlar. Ağaçların güzellikleri hoşlarına gider. Onlar böyle eğlenirken üzerlerine vahşi hayvanlar saldırır. Ondan kaçarlarken dallara takılarak elbiseleri parçalanır. Çıplak kalırlar. Ayaklarına diken batar, dallar bedenlerini yaralar. Bunların bir kısmı gemiye yetişmeye çabalarlar, fakat gemi gittiği için onlar kıyıda kalakalırlar. Bazıları yırtıcı hayvanlara yem olurlar, bazılarını da yılanlar öldürür. Bazısı da ölünceye kadar adada kalırlar.

İşte dünyaya kapılanlar bu son gruba benzer. Dünyanın geçici olduğunu anlamayanlar, zamanın değerini bilmezler. Gemiye kaçırlar. Sonra pişman olurlar.

SES
DINLE

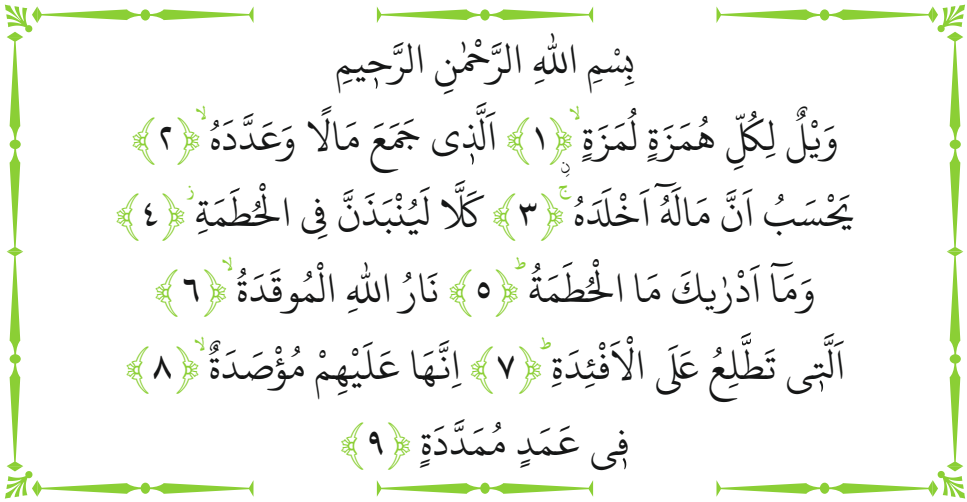
HÜMEZE SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 32

- Mushaftaki Sırası: 104
- Ayet Sayısı: 9

“Hümeze” birini çekiştirmek, gammazlama anlamlarına gelmektedir.

MEAL

“• **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla** •

- 1-2. Mal toplayan ve onu durmadan sayan, insanları arkadan çekiştiren, kaş göz işaretiyle alay eden her kişinin vay hâline!
3. O, malının, kendisini ebedileştirdiğini sanır. 4. Hayır! Andolsun ki o, Hutâme’ye atılacaktır. 5. Hutâme’nin ne olduğunu sen ne bileceksin?
- 6-7. O, Allah’ın, yüreklere işleyen tutuşturulmuş ateşidir.
- 8-9. Şüphesiz uzatılmış direkler arasında (bağlı oldukları hâlde) ateş onların üzerine kapatılacaktır.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- İnsanları arkadan çekiştirmek,
- 2- İnsanlarla eğlenmek ve alay etmek,
- 3- Mal ve servete düşkünlük.

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- İnsanları yüzüne karşı veya arkalarından alaya almak, onları hoşlanmayacakları lakaplarla anmak güzel ahlâk sahibi bir müslümana yakışmayan bir durumdur.
- 2- Başkalarını güldürmek veya görünürde hoş vakit geçirmek maksadıyla birisinin eksikliği ya da hatasıyla eğlenmeye çalışmak doğru bir davranış değildir.
- 3- Yüce Rabbimiz'in bizlere verdiği mal, mülk ve servetimizi, sayarak zaman harcamayalım. Sahip olduğumuz malların birer emanet olduğunu unutmayalım.

• OKUMA PARÇASI •

ŞIMARIKLIĞIN SONU

Yüce Allah, zenginliğin verdiği şımarıklıkla toplumda sergilenen azgınlık ve sapıklıkları hatırlattıktan sonra, içine düşenleri perişan eden Cehennem ateşiyle korkutur. Böylece herkes, rahatlıkla anlasın ki bu tür kötü ahlâk ve karaktere sahip olanlar sonunda mutlaka ceza çekecekler. Çünkü o tip insanlar, dünya hayatında, hep zengin olarak hiçbir ceza görmüyor ve hiç rahatsız edilmiyorlar. Bundan dolayı ahiret olsun ki herkes yaptığıının karşılığını görsün.

Kendisine, “yazıklar olsun, vay haline” denilen adam, alışkanlık haline getirerek, yerine göre ve sürekli, insanlara hakaret eder, onları küçük görmeye çalışır. Eliyle hareketler yaparak, kaş göz işaretiyle alay eder. Aşağılamaya çalışır. Lâf taşır, ayıp ve kusur arar, gıybet eder, iftira eder, arkadan konuşur, toplumda rezil etmeye uğraşır, kavgacıdır.

Sûrede kötülünen adamın bu huyunun servet ve zenginlik şımarıklığından kaynaklandığı öğretiliyor. O, mal çokluğunun, kişinin üstünlük ve faziletinin sebebi olduğunu zannetmiş, bu sebeple başkalarını eksik görmüş, insanları küçümsemiş ve ayıplamıştır. Böyle malı, mülkü serveti olan cahil ve ahmak adam hiç ölmeyeceğini, malıyla birlikte ebediyen yaşayacağını, malının ona sonsuzluğu garanti edip ölümden kurtaracağını zanneder.

HÜMEZE SÛRESİ

Ama bu cahil kişi Hutâme'ye atılacaktır. "Hutâme" cehennemin bir adıdır, cehennem, korkunç ateşi ve müthiş derinliği ile içine atılan her şeyi paramparça edecek, kırıp geçirecektir. Malı-mülkü sebebiyle zenginliği yüzünden kendini üstün zanneden o adam, hiç değer verilmeyerek hor, alçak ve perişan olarak cehenneme atılacaktır. Kur'an-ı Kerim'de sadece burada Cehenneme Allah'ın ateşi denilmiştir. Böylece ateşin Allah'a ait oluşu ile korkunçluğu anlatılmaktadır. Bununla birlikte, Allah'ın dünya zenginliğini üstün görenleri sevmediği, mal-mülk sebebiyle gurur ve kibre kapılanlara işte bu kendi ateşiyle azap edeceği de hatırlatılmaktadır. O cehennemin acısı ve ateşi ta kalplere kadar ulaşır. o, kemikleri kırıp ufalar, etleri yer ve şehvetlerinin esiri olan kişilerin kalplerine hücum eder.

Günahkârlar cehennem ateşine atılacak, üzerlerine ateşten kapaklar kapatılıp kilitlenecektir. Artık oradan çıkıp kaçmak için kapı pencere değil, en ufak bir delik bile bulunamayacaktır. El ve ayakları zincirlerle bağlanarak, artık sonsuza kadar orada kalacaklardır.

Ya Rabbi bizi Cehennem azabından koru!

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 19

- Mushaftaki Sırası: 105
- Ayet Sayısı: 5

Kâbe’yi yıkmaya gelen ve fillerden oluşan Yemen ordusunun helâk edilmesini anlattığı için bu isimle anılmıştır.

MEAL

“• **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla** •

1. Rabbinin, fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi?
2. Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? 3-5. Üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar atan sürü sürü kuşlar gönderdi. Nihayet onları yenilmiş ekin yaprakları hâline getirdi.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Sûrede Fil ordusu kissası anlatılmaktadır.
- 2- Kâbe’yi yıkmak isteyen Yemen valisi Habeşistanlı komutan Ebrehe’nin fillerle Mekke’ye hücumu.
- 3- Ebrehe’nin ordusuyla birlikte yok olup gitmesini konu almıştır.

“İnkâr edenlere dünya hayatı süslü gösterildi. Onlar iman edenlerle alay etmektedirler. Allah’a karşı gelmekten sakınanlar ise, kıyamet günü bunların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.”

(Bakara, 212)

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- Allah'ın kutsal ev Kâbe'yi korumasına almış ve büyük değer vermektedir
- 2- Kutsal olan şeylere gereken saygı gösterilmeli, saygısızlığın sonucu hüsrandır.
- 3- Allah'ın gücü karşısında hiçbir güç yoktur. İlâhî kudrete baş kaldıranlar er geç cezasını bulur.
- 4- İslâm'a, Kur'an'a, kutsal değerlere ve Peygamberimiz'e karşı düşmanca tavırlar sergileyenler Allah tarafından mutlaka cezalandırılır.

• OKUMA PARÇASI •

ALLAH'IN KORUDUĞU EV

Habeşistan'ın Yemen valisi Ebrehe San'â'da bir kilise yaptırdı. Kâbe'ye gelen hacıların oraya gelmesini istedi. Bunun üzerine Kinâne kabilesinden bir adam gelip hakaret olsun diye geceleyin kilisenin içine pisledi ve pisliği duvarlarına sürüp bulaştırdı.

Ebrehe buna kızarak Kâbe'yi yıkmaya yemin etti. Filler üzerinde büyük bir ordu ile Mekke'ye geldi. Bu fil ordusunun önünde de hepsinden daha büyük bir fil bulunuyordu.

Ebrehe Mekke'ye yaklaştığında, buranın halkı, onun ordusundan ve zulmünden korktukları için dağlara kaçtılar. Yüce Allah Ebrehe ordusu üzerine kuşlar gönderdi. Her kuşta, biri gagasında ikisi de ayaklarında olmak üzere üç taş bulunuyordu. Kuşlar bu taşları onlara attılar. Atılan taşlar askerleri cansız bir beden halinde yere yıkıyordu. Neticede yüce Allah onları helâk edip köklerini kazıdı.

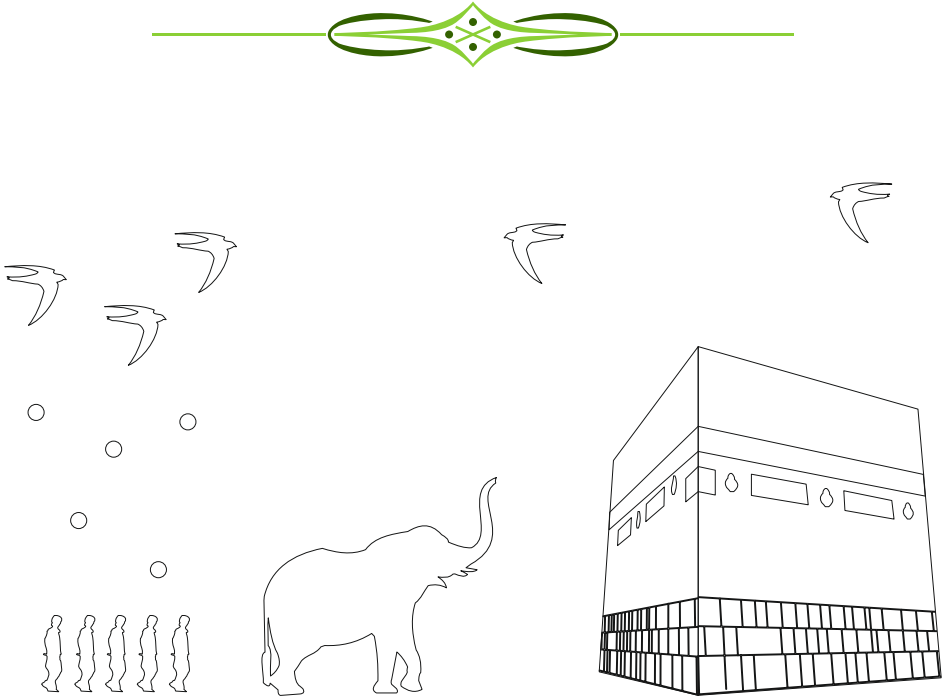
Fil Sûresi'nin hatırlattığı olay, bu ilâhî mucizedir. Peygamber Efendimiz de bu yılda doğmuştu. Hz. İbrahim Peygamberden beri Tevhîd merkezi olan Kâbe, sonradan putlarla dolmuştu. Fakat bu ilâhî yapı, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) eliyle yine eski konumunu alacak, Tevhit dininin ve müslümanların kiblesi olacaktı.

Ebrehe, Hz. İbrahim'in yaptığı tevhidi simgeleyen Kâbe'yi yok ederek dinini yaşatmak istiyordu. Onun için Tevhîd dinini bütün

dünyaya yayacak olan Hz. Muhammed (s.a.v.)'in doğduğu sene Allah ilâhî bir mucize ile Ebrehe ordusunu yok ediverdi. Allah'ın iradesine aykırı olan bu kötü hareketleri, kendi felâketlerini hazırlamış olmaktan başka işe yaramadı.

Ebrehe yaralı olarak olaydan kurtulmuş fakat Yemen'de ölmüştür. Bu olaydan sonra Yemenliler İran kralından yardım istediler. İranlı askerlerin yardımıyla Yemen'deki Habeş hâkimiyeti sona erdirildi.

Bu olaydan kırk sene sonra Hz. Muhammed (s.a.v.) Peygamber oldu ve önce Kureyş'i İslâm'a davet etti. Kâbe'yi putlardan temizlemek istedi. Fakat Kureyş, bunu kabul etmedikleri gibi O'na birçok işkence de yaptılar. O zaman Mekkelilerden Fil olayını gözleriyle görenler de vardı. İşte Allah, Peygamberine indirmiş olduğu Fil Sûresi ile bu gerçeği Mekkelilere hatırlatmak istemiştir.

SES
Lİ
DİNLE

KUREYŞ SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 29

- Mushaftaki Sırası: 106
- Ayet Sayısı: 4

“Kureyş” Hz. Peygamber’in mensup olduğu, İslâm’ın tebliğine ilk muhatap olan bir kabilenin adıdır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
لَا یَلَافِ فُرَیْشٌ ﴿١﴾ اِیْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّیْفِ ﴿٢﴾
فَلِیَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَیْتِ ﴿٣﴾
الَّذِیْ اَطَعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَّ اٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

MEAL

“• **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla** •

1-4. Kureyş’i ısındırıp alıştırdığı; onları kışın (Yemen’e) ve yazın (Şam’a) yaptıkları yolculuğa ısındırıp alıştırdığı için, Kureyş de, kendilerini besleyip açlıklarını gideren ve onları korkudan emin kılan bu evin (Kâbe’nin) Rabbine kulluk etsin.”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Kureyş’e cahiliye döneminde verilen ticarî imtiyazlar,
- 2- Emniyet, istikrar, zenginlik vb. nimetler

“Hiçbir kimse Allah’ın izni olmadan ölmez. Ölüm belirli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya menfaatini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret mükâfatını isterse, ona da ondan veririz. Biz şükredenleri mükâfatlandıracağız.”

(Âl-i İmrân, 145)

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Nimetlere, iyiliklere karşı nankörlük etmek insanlara yakışmayan bir davranıştır.
- 2- Değeri bilinmeyen nimet, günün birinde elden çıkar.
- 3- Nimetleri veren Yüce Allah'tır.
- 4- İnsanın ilk görevi, Allah'ı tanımak ve yalnız O'na ibadet etmektir.

• OKUMA PARÇASI •

ALLAH'A KULLUK ETSİNLER

Cahiliye döneminde Araplar kabile hayatı yaşıyordu. Kabileler arası kan davası yüzünden sonu gelmeyen savaşlar oluyordu. Bu yüzden genelde yağmacılıkla geçiniyorlardı. Bütün kabileler her an bir tehlike ile karşılaşma korkusu ile yaşıyordu.

İnsanlar gece rahat uyuyamazlardı. Kimse kendi kabilesinin sınırları dışına çıkmaya cesaret edemezdi.

Kervanlar saldırıdan emin değildi. Çünkü yol üzerinde önü keşilebilir, malları gasp edilebilirdi. Ancak yoldaki kabilelerin ileri gelenlerine rüşvet vererek bu yoldan sağ salim geçebilirlerdi.

Kureyş kabilesi ise her türlü tehlikeden korunmuş olarak hayatlarını sürdürüyorlardı.

Kureyş'in taşıdığı "Kâbe'nin hizmetçileri" sıfatından dolayı, diğer kabileler onlara dokunmazdı.

Bir saldırı olacağı sırada Kureyşliler'in "Biz Haremliyiz" veya "Biz Allah'ın haremindeniz" Allah tarafından korunmaya alınmış bölgedeniz, demeleri saldırıyı durdurmaya yeterdi.

Kureyş kabilesi, Araplarca kutsal sayılan Kâbe'nin gözetim ve bakımını üstlenmişti. Bu nedenle diğer Arap kabileleri onlara büyük saygı gösterirlerdi. Özellikle Kâbe'yi yıkmaya gelen Fil ordusunun, mucizevî bir felâkete uğraması üzerine Kureyşliler'in diğer kabileleriyle yanında saygınlığı iyice arttı.

Kureyşliler yazın Tâif'in serin yaylalarına, kışın da Yemen'in ılık bölgelerine serbestçe seyahat ederek büyük kazançlar elde ederlerdi.

KUREYŞ SÛRESİ

Mekke'nin bulunduğu bölge tarım ve hayvancılığa elverişli değildi, dolayısı ile halkın ticaretten başka gelir kaynağı yok denecek kadar azdı. Hac mevsiminde kurulan panayırlar ticaretlerinin canlanmasını sağlıyordu. Buralarda düzenlenen şiir, hitabet ve benzeri yarışmalar da dil, edebiyat ve kültürü geliştirmekteydi.

Kabile hayatı yaşayan Arap yarımadasında bir devlet otoritesi yoktu. Bölgede genel bir güvensizlik hakimdi. Mekke ise Hz. İbrahim zamanından beri Yüce Allah tarafından saygınlığı çiğnenmeyen (harem) bölge olarak insanlığa duyurulmuştu. Bu da Mekke halkının dış saldırılardan korunmasında önemli bir etkendi.

Başka bölgelerde üretilen sebze, meyve ve diğer gıda maddeleri, Hz. İbrahim'in duası bereketiyle Mekke'ye getirilip satılırdı. Böylece halkın ihtiyacı rahatlıkla karşılanırdı.

İşte bunlar Allah'ın Kureyşliler'e lütfettiği büyük imkânlardı. Bu sebeplerden dolayı Kureyş Sûresi'nde Kureyş'in, bütün bu nimetlerin şükrünü yerine getirmek için Allah'a kulluk etmeleri istenmiştir.

- Mekke'de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 17

- Mushaftaki Sırası: 107
- Ayet Sayısı: 7

“Mâ'ûn” zekât vermek, birine maddi yardımda bulunmak anlamlarına gelmektedir.

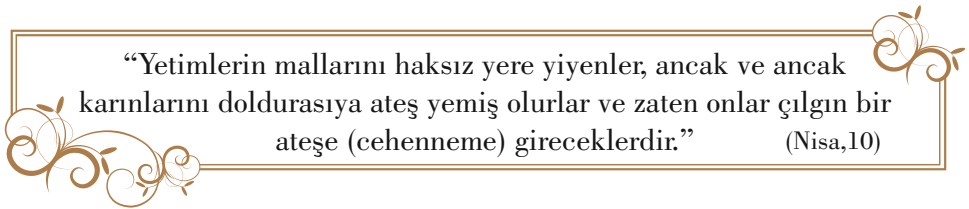
MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla •

1. Gördün mü, o hesap ve ceza gününü yalanlayanı! 2-3. İşte o, yetimi itip kakan, yoksula yedirmeyi özendirmeyen kimsedir.
4. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, 5. Onlar namazlarını ciddiye almazlar. 6. Onlar (namazlarıyla) gösteriş yaparlar. 7. Ufacık bir yardıma bile engel olurlar.”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Yetim ve yoksula sahip çıkmak,
- 2- Namazı gösteriş için kılmamak.

MÂ'ÛN SÛRESİ

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- Ahiret hayatına inanmamak her türlü kötülüğün başıdır.
- 2- Rabbimiz'in sözlerini önemsemeliyiz.
- 3- Namazlarımızı vaktinde, samimi olarak, gösteriş yapmadan kılmalıyız.
- 4- Çevremizden, komşularımızdan haberdar olmalı, onlar geçim sıkıntısı içindeyken bizim huzur içinde olmamız mümkün değildir.

• OKUMA PARÇASI •

CEMİL

Guguklu saatin sesiyle yatağından fırlamıştı. Hızla pencereye koştu. Perdeyi aralayınca, sevinçle havaya fırladı. Dışarıda lapa lapa kar yağıyordu. Aceleyle üzerini giyinip sokağa fırladı annesinin hazırladığı kahvaltıyı bile tam yapmamıştı.

Arka sokaktaki boş olan arsada oynayan çocukların sevinç çığlıkları duyuluyordu. Eline aldığı karları sıkıştırmış, o tarafa doğru koşmaya başlamıştı bile. Sınıf arkadaşı Cemil'in evlerinin önünden geçerken birden durdu. Gecekonduunun küçücük bahçesinde hiçbir iz yoktu. Cemil'in camdan kendisine baktığını görünce içi cız etti. Cemil, babasını bir yıl önce trafik kazasında kaybetmişti. Oturdukları evin kirasını ödeyemeyince ev sahibi onları evden atmış, sonra mahalledeki bazı yardım severlerin yardımıyla bu ev bulunmuştu. Şimdi annesi ve kendisinden beş yaş küçük kız kardeşiyle bu evde yaşıyorlardı.

Cemil hafta sonları çay ocağında çalışıyordu. Annesi hasta olduğu için çalışmıyor, karı - koca mâliyede çalışan Mahmut amcaların iki yaşındaki çocuğuna bakıyordu. Dün okuldan eve gelirken onu göz ucuyla süzmüştü. Ayakkabıları eskimiş içine su alıyordu. Artık dar gelmeye başlayan ceketini iyice eskimişti. Cemil soğuktan mosmor olmuş ellerini ceketinin cebine sokarken, birden onun kendisini soğuktan koruyacak bir parkesinin de olmadığını fark etti. Karla oyun oynayan çocukların sesi daha gür çıkmaya başlamıştı. Seslerin geldiği tarafa yönelmişti ki birden

akşam babasıyla birlikte yatsı namazından sonra meâlini ve açıklamasını okudukları Mâ'ûn Sûresi aklına geldi. Okuduğu cümleler hala aklında idi. Allah o sûrede yetimi itip kakan, yoksulu doyurmayan ve namazını gösteriş için kılanlardan bahsediyordu.

Kararını vermişti eve dönüyordu. Arkadaşı Cemil'in niçin pencereden baktığını oyuna katılmadığını biliyordu. Onunla birlikte gidecekti oyun oynamaya. Evden annesiyle birlikte çıkmışlar, beraberlerinde büyükçe bir poşetle Cemiller'e gidiyorlardı.

Coşkuyla koşan arkadaşlarına kartopu fırlatan Cemil'in kahkahaları etrafı çınlatıyordu. Arkadaşının ellerindeki eldiven, ayağındaki botlar, üzerindeki parke annesinin "of atmaya kıyamıyorum hepsi de yepyeni" dediği kendisine dar gelen kıyafetlerdi.

Akşam yatmak için odasına çekildiğinde salonda babası ile annesinin konuşmalarını duyuyordu. Tamam, yarın bu konuda çok yardım sever olan zengin bir arkadaşım var onunla görüşürüm. Hem belediyede bu işlere bakan bir tanıdığım var onunla da konuşacağım. Sen bugün âcil olanları götürdün değil mi?

Yatağına uzanmadan önce perdeyi aralayıp Cemiller'in evine baktı. Sanki ışıkları bir farklı parlıyor bacaları daha canlı tütüyordu. Huzurla yatağına uzandı. Yardım etmenin insanı bu kadar mutlu edeceğini hiç düşünmemişti. Dudaklarından Mâ'ûn Sûresi dökülürken bedeni tatlı bir uykuya yelken açıyor, gözleri güzel rüyalar için kapanıyordu.

SESLİ
DİNLE

KEVSER SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 15

- Mushaftaki Sırası: 108
- Ayet Sayısı: 3

“Kevser” çok nimet demektir; ayrıca cennette bir havuzun da adıdır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكُوْتْرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾
اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

MEAL

“• **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla** •

1. Şüphesiz biz sana Kevser’i verdik. 2. O hâlde, Rabbin için namaz kıl, kurban kes. 3. Doğrusu sana buğzeden, soyu kesik olanın ta kendisidir.”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Peygambere Kevser’in verilmesi,
- 2- Kurban kesmek ve namaz kılmak,
- 3- Peygamberimizin nesli kesik olmakla suçlanması.

“Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık.

Allah katında en değerli olanınız,

O’na karşı gelmekten en çok sakınmanızdır.

Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır.”

(Hucurât, 13)

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Yüce Allah, Peygamberine ve ümmetine kurbanları sadece Allah rızası için kesmelerini emretmiştir.
- 2- Allah'a, hakka ve hayra çağırmanın soyu asla kesik olmaz. O yaptığı iyilik ve hayırlarıyla anılır.
- 3- Peygamberimiz'e gönülden uyanlar, O'nun getirdiği dini güzelce yaşayanlar, her yerde O'nu temsil ettiğinin bilincinde olarak davranış sergileyenler, dünya ve ahirette büyük hayırlara kavuşurlar.
- 4- Nimetleri bize ihsan eden Rabbimiz'in rızasını gözeterek namaz kılmalıyız.

• OKUMA PARÇASI •

SOYU KESİLENLER

Sevgili Peygamberimiz'in ikinci erkek çocuğu dünyaya gelince ona Abdullah ismini verdi. Abdullah da ilk çocuğu Kasım gibi fazla yaşamadı. Daha dört yaşında iken vefat etti.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) o gün Kâbe'yi ziyaret etti. Çıkışta Kureyş müşriklerinden Vâil'in oğlu As ile karşılaştı. Ayakta biraz konuştular. As, Kâbe'nin yakınında oturan Kureyş liderlerinin yanlarına vardı. Ona:

- Kiminle konuşuyordun, diye sordular.

Şu ebter, soyu tükenen adamla konuşuyordum! Bırakın O'nun peşinden gitmeyi! Onun oğulları ölüp gitti, nesli kesildi! Erkek çocuğu yaşamıyor. Artık adı sanı anılmaz olur.

Bu olay üzerine Yüce Allah, Kevser Sûresi'ni indirdi:

(Rasûlüm) “Şüphe yok ki, Biz sana Kevser'i verdik! Sen de, Rabbin için namaz kıl ve kurban kes! Sana buğzeden, kin besleyen yok mu? İşte asıl ebter (nesli ve zürriyeti kesik) olan, şüphesiz ki odur!”

Yüce Allah Sevgili Peygamberimiz'e soyu kesik diyenlerin soyunu kesti. Ama Dostu'nun soyunu dünyanın en büyük soyu yaptı. Efendimizin soyundan gelen insanlar dünyanın her yerinde vardır ve kıyamete kadar da var olmaya devam edecektir.

SES
DINLE

KÂFİRÛN SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 18

- Mushaftaki Sırası: 109
- Ayet Sayısı: 6

“Kâfirûn” “İnkârcılar” anlamına gelmektedir.

MEAL

“• **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla** •

1. De ki: Ey Kâfirler! 2. Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk etmem. 3. Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz. 4. Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek değilim. 5. Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz. 6. Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Hz. Peygamber’in inkârcılarla şirk ve sapkınlıkta birleşemeyeceği,
- 2- İslâm Dini’nin şirkten uzak olduğu.

“Hani Rabbiniz şöyle duyurmuştu: “Andolsun, eğer şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım. Eğer nankörlük ederseniz, hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir.”

(İbrahim, 7)

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- İslâm'da Allah'tan başkasına ibadet edilmez.
- 2- Allah'a olan iman ve ibadetlerimizde samimi ve ısrarlı olmamız gerekir.
- 3- İnançımızdan taviz vermemizi isteyenlere karşı dinimizde samimi olmalıyız.
- 4- Allah'ın birliğine inanmayanlara nasıl cevap vermemiz gerektiğini öğreniyoruz.

• OKUMA PARÇASI •

EY KÂFİRLER

Mekke dönemi idi. Rasûlüllah aleyhissalâtu vesselam, kutlu davetini sürdürürken birçok sıkıntı ve zorluklarla karşılaşılıyordu.

Kendisine hakaret ediliyor, insanlar içerisinde alay ediliyordu. Yoksul ve güçsüz Müslümanlara işkenceler yapıyordu.

Bütün bu zorluklara büyük bir sabır gösteren Efendimiz, bir gün Kâbe'yi tavaf ediyordu. Onun davetini engellemek için her türlü çareye başvuran müşrikler son bir ümitle şu teklifi getirdiler:

-Ey Muhammed! Bizim sana bir teklifimiz var. Onda hem senin için, hem bizim için iyilik görüyoruz, dediler. Peygamberimiz:

“Ne imiş o?” diye sordu. Müşrikler:

-Ey Muhammed! Gel, sen bizim dinimize uy; biz de senin dinine uyalım. Sen bizim ilâhlarımıza bir yıl tap; biz de senin ilâhına bir yıl tapalım! Böylece aramızda barış meydana gelsin ve düşmanlık bitsin.

Ey Muhammed! Eğer senin için bizimkinden daha doğru ise, biz ondan nasibimizi almış oluruz. Eğer bizim işimiz daha doğru ise, sen de ondan nasibini almış olursun, dediler.

Bu çirkin teklif karşısında Rasûlullah şöyle buyurdu:

“Ben Allah'a ibadet ederken başkasını O'na ortak koştuktan Allah'a sığınırım!”

Yüce Allah, onlar hakkında Kâfirûn Sûresi'ni indirdi.

Peygamberimiz bu sûreyi onlara okudu.

Kureyş müşrikleri artık iyice ümitlerini kestiler.

SES
DINLE

NASR SÛRESİ

- Medine’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 114

- Mushaftaki Sırası: 110
- Ayet Sayısı: 3

“Nasr” “yardım, zafer” anlamına gelmektedir.

MEAL

“• **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla** •

1-3. Allah’ın yardımı ve fetih (Mekke fethi) geldiğinde ve insanların bölük bölük Allah’ın dinine girdiğini gördüğünde, Rabbi’ne hamd ederek tespihte bulun ve O’ndan bağışlama dile. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir.”

● SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Allah’ın yardımı ve Mekke’nin fethi,
- 2- Peygamberimiz’in vefatının haber verilmesi.

“Şüphesiz biz sana apaçık bir fetih verdik. Ta ki Allah, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın, sana olan nimetini tamamlasın, seni doğru yola iletсин ve Allah sana, şanlı bir zaferle yardım etsin. O, inananların imanlarını kat kat artırmaları için kalplerine huzur ve güven indirendir. Göklerin ve yerin orduları Allah’ındır. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

(Fetih, 1-4)

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- Allah'a verdiği nimetlerden dolayı hamdetmeliyiz.
- 2- Elde ettiğimiz başarılarından, kazandığımız zaferlerden dolayı daima Allah'a şükretmeliyiz.
- 3- Yüce Rabbimize, affetmesi ve yaptıklarımızı kabul etmesi için dua etmeliyiz.
- 4- Allah'ı unutarak bütün başarıyı bizim kazandığımızı söylemek, İlâhî kudret karşısında acizliğimizi bilmekten ileri gelir ki bu büyük bir gaflettir.

• OKUMA PARÇASI •

SEN NE DÜŞÜNÜYORSUN?

Hiz. Ömer, Bedir Savaşı'na katılanların toplantısına henüz çok genç olan İbni Abbas'ı da davet etmişti. Birisi Hiz. Ömer'e:

- Bunu niçin bizim aramıza alıyorsun? Bizim onun gibi çocuklarımız var, dedi. Hiz. Ömer şu açıklamayı yaptı:

- İlim bakımından bu gencin üstünlüğünü siz de biliyorsunuz!

Sohbet sırasında Hiz. Ömer:

- Nasr Sûresi hakkında ne dersiniz, diye sordu. Bazıları şöyle dedi:

- Bize Allah'ın yardımı gelip zafer nasip olduğunda, Allah'ı övmemiz ve istiğfar etmemiz emredildi. Bazıları ise:

- Bu sûreden kastedilen şehir ve kalelerin fethidir, dediler.

Hiz. Ömer daha sonra:

- İbni Abbas, sen de mi aynı şekilde düşünüyorsun, sen ne dersin?

- Hayır, böyle düşünmüyorum.

- Peki, ne düşünüyorsun?

- Bu sûrede asıl kastedilen Rasûlullah'ın ecelidir. Rasûlullah'a, Allah'ın yardımının gelip fetih nasip olmasının, eceline işaret olduğu bildirilmiştir. Ondan sonra Allah'a hamd ve istiğfar etmesi emredilmiştir.

İbni Abbas'ın bu isabetli cevabından sonra Hiz. Ömer:

- Ben de senin dediklerinden başka bir şey bilmiyorum, dedi ve şöyle ekledi: Bu genci toplantımıza çağırmamın sebebini herhalde anladınız.

SES
Lİ
DİNLE

TEBBET SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 6

- Mushaftaki Sırası: 111
- Ayet Sayısı: 5

“Tebbet” kurusun anlamına gelmektedir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1. Ebû Leheb’in elleri kurusun. Zaten kurudu. 2. Ona ne malı fayda verdi, ne de kazandığı. 3. O, bir alevli ateşe girecektir.
- 4-5. Boynunda bükülmüş hurma liflerinden bir ip olduğu hâlde sırtında odun taşıyarak karısı da (o ateşe girecektir).”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Ebu Leheb ve karısına lanet edilmesi.

““Allah’a itaat edin, peygambere itaat edin” de.
Eğer yüz çevirirseniz bilin ki ona yüklenen sorumluluğu ancak ona ait; size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir.
Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz. Peygambere düşen ancak apaçık bir tebliğdir.”

(Nûr, 54)

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- Peygamber Efendimiz'e şiddetli düşmanlık yapanların sonları kötü olacaktır.
- 2- İslâm Dini'ni engellemek ve onu yıkmak için uğraşanlar eninde sonunda helâk olacaklardır. Bu dünyadaki malları, kazançları, şöhretleri, mevkileri kendilerine fayda vermeyecektir.
- 3- İnsanı kurtaran veya helâkine sebep olan ancak kendi yapmış olduklarıdır.
- 4- Kalbi nura ve güzelliklere kapalı olduğunda ne kadar yakınında olursa olsun ondan nasiplenemiyor.

• OKUMA PARÇASI •

EY İNSANLAR

Sevgili Peygamberimiz ilk üç yıl İslâm'a davetini gizli sürdürmüştü. Müslümanlar ibadetlerini evlerinde ve gizli yerlerde yapabiliyorlardı. Sahabelerin Kâbe'de açıktan namaz kılma isteği karşısında Peygamberimiz henüz az olduklarını söylüyordu.

Peygamberliğin dördüncü yılına gelindiğinde Cebrail (a.s.), "Sana emredileni açıkça söyle ve ortak koşanlardan yüz çevir! (Seninle) alay edenlere karşı biz sana yeteriz." (Hicr, 94-95) ve "Sen en yakın akrabalarını uyar." (Şuâra, 214) ayetlerini bildirdi.

Bunun üzerine Efendimiz Safa Tepesi'ne çıktı. "Ey Kureyş topluluğu!" diye yüksek sesle çağırırdı. "Muhammed (s.a.v.), Safa Tepesi'nden sesleniyor!" haberini duyan herkes oraya geldi ve:

- Ey Muhammed! Ne oldu, dediler.

Peygamber Efendimiz:

"Ben, size şu vadiden, düşman baskınına uğrayacağınızı haber versem, bana inanır mısınız?" diye sordu. Onlar da:

- Evet! Sana inanırız! Çünkü biz seni doğru sözlü olarak biliriz, dediler.

Efendimiz istediği cevabı almıştı. Sonrasında:

"Ben sizi uyarmakla görevliyim.

Ey Abdulmuttalib oğulları!

TEBBET SÛRESİ

Ey Abdi Menaf oğulları!” diyerek Kureyş Kabilesi’nin bütün ailelerini saydı. Sonra:

“Yüce Allah; en yakın akrabalarımı uyarmamı bana emretti. Sizler Allah’tan başka hiçbir ilâh yoktur demedikçe; ben size ne dünyada ne de ahirette bir yarar sağlayamam.” buyurdu.

Bu sözleri duyanlardan amcası Ebu Leheb eline bir taş aldı ve:

- Yuh sana! Kökü kuruyasıca. Sen bizi bunun için mi topladın, diyerek bağırırdı.

Hız. Peygamber ise uyarısına şöyle devam etti:

“Ey Kureyş! Kendinizi Cehennem ateşinden kurtarınız!

Ben, sizi Allah’ın azabından kurtarabilecek hiçbir şeye sahip değilim.” dedi. Onlar ise bu sözlerle karşılık çekip gittiler.

Çoğunun kafasında şu soru işareti kalmıştı. Bu zamana kadar hiç yalanını duymadığımız Muhammed’in söyledikleri ya doğru ise?

O günden sonra Mekke’de İslâmiyeti duymayan kalmadı.

Sevgili Peygamberimiz fırsat buldukça Mekke’de Zü’l-Mecaz Çarşısı’na gider ve:

“Ey İnsanlar! Lâilâhe illallah, deyin kurtulun.” diyerek onları davet ederdi.

Ebu Leheb ise peşinden gidip Peygamberimiz’in etrafında toplananlara:

- Ey İnsanlar! O yalancıdır onu doğrulamayın, diye bağırırdı. Efen-dimiz buna rağmen yılmadan görevini sürdürmeye çalışırdı.

Ebu Leheb’in karısı da ondan geri kalmazdı. Rasûlullah’ın geçeceği yollara önceden dikenler yerleştirirdi. Onun ayağına diken batmasına sebep olarak eziyet ederdi.

Yüce Allah sevgili dostuna bu eziyet ve hakaretleri yapanlar hakkında Tebbet Sûresi’ni indirdi.

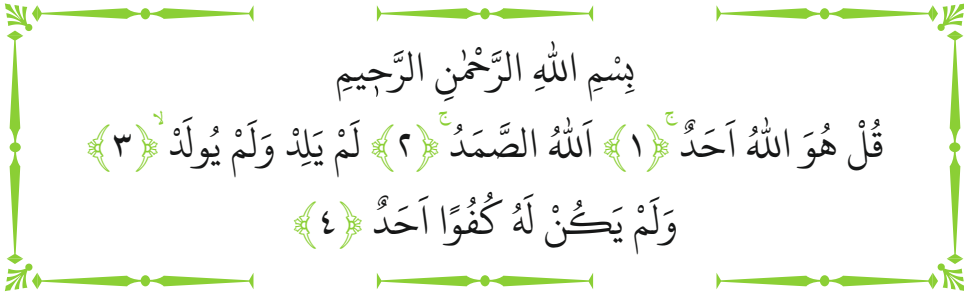

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 22

- Mushaftaki Sırası: 112
- Ayet Sayısı: 4

“İhlâs Sûresi” İslâm Dini’nin temel ilkesi, tevhîd inancının veciz bir ifadesidir.

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1. De ki: “O, Allah’tır, bir tektir.” 2. “Allah Samed’dir. (Her şey O’na muhtaçtır; O, hiçbir şeye muhtaç değildir.)” 3. O’ndan çocuk olmamıştır (Kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır (kimsenin çocuğu değildir). 4. Hiçbir şey O’na denk ve benzer değildir.”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

- 1- Allah’ın birliği (Tevhid),
- 2- Allah’ın varlığının kendinden oluşu,
- 3- Allah’ın doğmamış ve doğurmamış olması,
- 4- Eşi ve denginin bulunmayışı.

Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Yâsin Sûresi Kur’an’ın kalbidir, Fatiha Sûresi Kur’an surelerinin en faziletlisidir, Âyetü’l-Kürsi Kur’an ayetlerinin efendisidir, İhlâs Sûresi Kur’an’ın üçte birine denktir.”

(Ahmet ibni Hanbel, Müsned, V, 26)

İHLÂS SÛRESİ

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- Allah birdir, Allah'ın ne zâtında ne sıfatlarında ne de işlerinde; ortağı, dengi, benzeri yoktur.
- 2- Hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Bütün varlıklar O'na muhtaçtır. O'ndandır ve O'nunla durmaktadır. Bunun aksine olan, buna aykırı düşen her inanç, her fikir yanlıştır.
- 3- Tevhid inancının gönüllerimizde kök salması için dinimize içtenlikle bağlanmak ve samimi olmak gerekmektedir.

• OKUMA PARÇASI •

ALLAH BİRDİR

Dinimizin özü Allah'ın doğru ve güzel bir şekilde anlaşılması ve anlatılmasıdır. Çünkü Allah'ı onun istediği şekilde bilen ve birleyen müslüman, Rabbinin istediği şekilde bir kul olacaktır. Allah'ı birleme; onu dinleme ve hayatımızın her alanına onu hâkim kılma demektir.

İhlâs Sûresi indiği dönemde bilinen bütün ilâh anlayışlarını reddetmiştir. O günün dünyasında; Hıristiyanlar İsa (a.s.)'a, Yahudiler de Üzeyir (a.s.)'a Allah'ın oğlu diyerek Allah'a babalık sıfatını yüklüyorlardı. Müşrikler ise meleklerle Allah'ın kızları diyorlar, ancak başları sıkıştığında ve zorda kaldıklarında taptıkları putları devreden çıkararak Allah'a yalvarıyorlardı.

O dönemlerde Mekke'nin lideri olan Abdülmuttalip, Ebrehe'nin, ordusuyla Kâbe'yi yıkmak için kuşattığında putları devreden çıkararak Kâbe'nin kapısına tutunmuş ve doğrudan Allah'a yakarmıştır. İhlâs Sûresi ise bilinen bütün bu ilâh anlayışlarına karşı çıkmıştır. Allah birdir, onun eşi benzeri ve dengi yoktur diyerek bilinen bütün çarpık anlayışların hepsini reddetmiştir.

Allah, gücünü otoritesini ve yetkisini hiç kimseyle paylaşmıyor. Yaratmada, yaşatmada, rızık vermede, zâtında, sıfatlarında tek olduğunu bildiriyor. Kendi özelliklerine sahip bir başkasının olmadığını söylüyor. O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yok. Muhtaç değil. Darlıkta, bollukta, bütün sıkıntılarda ve zorda kaldığımızda başvurulacak tek kaynak O'dur; O'ndan üstünü de yoktur.

İHLÂS SÛRESİ

Her şeyin dönüp dolaşıp eninde sonunda varacağı tek nokta yine O'dur.

O öyle bir Allah ki başlangıcı da yok sonu da yok. Anne ve babası olmadığı gibi çocukları da yok. Eğer olsaydı bizler gibi birisi olurdu. Muhtaç olurdu. Biz dünyaya gelmek için bir anne ve babaya muhtacız. Bizim gibi olan birisinin ise ilâh olması mümkün değil. O'nun dengi, benzeri ve eşi de yoktur. O'nun gibi olan, O'nun gibi yaratan, O'nun gibi rızık veren, O'nun gibi öldüren, O'nun gibi diriltten, O'nun gibi ceza veren, O'nun gibi mükâfatlandırın yoktur. O her hususta eşi benzeri ve dengi olmayan tek Allah'tır.

SES
DINLE

FELÂK SÛRESİ

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 20

- Mushaftaki Sırası: 113
- Ayet Sayısı: 5

“Felâk” “sabah” anlamına gelmektedir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿۱﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿۲﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ
اِذَا وَقَبَ ﴿۳﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّٰثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿۴﴾ وَمِنْ شَرِّ
حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿۵﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1-5. De ki: “Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım.”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

1- Bazı kötülüklerden Allah’a sığınılması öğütlenmektedir.

Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Bu gece indirilen ayetleri görmedin mi? Onların benzerleri asla görülmemiştir: Kul eûzü birabbi’l-felâk ve Kul eûzü birabbi’n-nâs.”

(Müslim, Müsâfirîn 264)

— Sûrenin Öğrettikleri —

- 1- Görünen görünmeyen, bilinen bilinmeyen bütün şerlerden, yaratıkların şerrinden Allah'a sığınmalıyız.
- 2- Düğümlere üfüren büyücülerden medet umanlar kendileri adına büyük kötülöklere kapı aralamış olurlar.
- 3- Karanlığı çöktüğünde geceleyin meydana gelebilecek kötülöklere karşı tedbirli olmalıyız.
- 4- Başkasının elindeki nimeti kıskanmak bizleri olumsuz davranış ve düşünelere yönlendirir.

• OKUMA PARÇASI •

ALLAH'A SİĞİNMA

Yüce Rabbimiz koruma ve güven kapılarını bizim için açarak sonsuz sevgi ve şefkatle kendisine yönelmemizi, korumasına sığınmamızı istiyor. Emniyet ve huzurumuzu sağlayacak yere gitmemizi istiyor ve adeta bize şöyle sesleniyor: “Gelin! Ben sizin zayıf olduğunuzu, bir takım düşmanlarınızın bulunduğunu ve çevrenizdeki korkunç şeylerin varlığını biliyorum. Bana doğru yönelin! Güvenliğe ulaşmak buradadır. Huzura kavuşmak buradadır. Kurtuluşa ermek buradadır.”

Tanyerinin ağarması; gecenin sona ermesi ve sabahın başlaması demektir. Gece karanlıktır. Karanlık ise insanı olumsuz yönde etkiler. Karanlık insana korku ve endişe verir. Karanlık insanın sinirlerini gerer, telaşa düşmesine sebep olur. Karanlığın kaybolması, aydınlığın ortaya çıkması ile yeni bir gün yeni bir hayat başlamış gibi insan rahatlar, huzur duyar. Bizi karanlıktan ve gecenin korkusundan kurtaran Rabbimize sığınırız.

Rabbimiz yeryüzündeki bütün varlıkları insana hizmet etmesi, insanı da sadece kendisine ibadet etmesi için yaratmıştır. Ancak, insan Rabbine ibadeti terk ettiği gibi diğer varlıklar da insana karşı görevlerini aksatmaktadırlar. Hatta bazıları ona zarar verebilmektedirler. Onun için, yaratılmışların bu zararlı etkilerinden Allah'a sığınırız.

Karanlık; gece ve gecenin içinde bulundurduğu şeylerdir.

FELÂK SÛRESİ

Gecenin karanlığı ortalığı kapladığı zaman, birçok şeyin görünmesine engel olur. Bu durumda, bizzat gece korkulu bir hal aldığı gibi içinde de zaman zaman korkunç şeyler gizleyebilir. Ortalığı kaplayan karanlığın içinde bize saldıracak vahşi bir hayvan, yırtıcı bir yaratık, zehirli bir sürüngen veya pusu kurmuş bir düşman bulunabilir. Kuruntular, vesveseler, korku ve tasalar gece karanlığında çoğalır. Gece karanlığında duygu ve düşünceler bunalır. Şeytan oynayacağı oyunları daha rahat uygular.

Karanlık ve yalnızlık kötü duyguların uyanmasına yardımcı olur. Böylece; ortalığın kararmasıyla, görülebilen ve görülemeyen her şey ürpertici bir hâl alır.

İplere ve düğümlere üflemek sihirbazların yaptığı bir iştir. Her ne şekilde olursa olsun sihir ve büyücülük dinimizin kesinlikle yasakladığı bir eylemdir. Sihir ve büyü yapanlar, insanların duygu ve sinir sistemlerini aldatıcı bir etki altına alarak onları büyülerler. Sihir neye veya ne ile yapılırsa yapılsın, o şeyin aslını değiştiremez. Sadece, insanların algılamalarını yanıltabilir. İnsanların gözlerini yanıltabilir.

Haset, kıskançlık, çekememezlik, bir insanın başkalarının üzerinde bulunan iyi ve güzel şeylerin yok olmasını ve kendisine verilmesini istemesidir. Haset; yüce Allah'ın kullarına yaptığı rızık ve nimet dağıtımına razı olmamaktır. Bu kötü davranış dinimizin kesin olarak yasakladığı bir davranıştır.

Kötülüklerden ve kötü insanların şerrinden korunmamız için Allah'a sığınmalıyız.

- Mekke’de inmiştir.
- Nüzul (İniş) Sırası: 21

- Mushaftaki Sırası: 114
- Ayet Sayısı: 6

“Nâs” “insanlar” anlamına gelmektedir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿۳﴾
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِیْ یُوسْوِسُ فِیْ صُدُوْرٍ
النَّاسِ ﴿۵﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ﴿۶﴾

MEAL

“• Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla •

1-6. De ki: “Cinlerden ve insanlardan; insanların kalplerine vesvese veren sinsi vesvesecinin kötülüğünden, insanların Rabbine, insanların Melik’ine, insanların İlâh’ına sığınırım.”

• SÛRENİN TEMEL KONULARI

1- Sinsice kötülüğe sürükleyen cinlerin ve insanların şerrinden Allah’a sığınılması öğütlenmektedir.

Ebu Saîd el-Hudri (r.a.) şöyle dedi:

Rasulüllah (s.a.v.) cinlerden ve göz değmesinden Allah’a sığınırды.

Nihayet Muavvizeteyn (Kul eûzü birabbi’l-felâk ve Kul eûzü birabbi’n-nâs) nazil oldu. Ondan sonra Muavvizeteyn ile Allah’a sığınmaya başladı ve diğer duâları bıraktı.

(Tirmizi, Tüb 16)

Sûrenin Öğrettikleri

- 1- İnsana vesvese veren, kötülük fısıldayan, görünmeyen varlıkların şerrinden Allah'a sığınmalıyız.
- 2- Bizi günaha yönlendiren kötü arkadaşlar edinmemeli ve onların da şerrinden Allah'a sığınmalıyız.
- 3- Dost ve arkadaşlarımızı iyi insanlardan seçmeliyiz.
- 4- Bir takım insanlar da cin ve şeytan gibi kalplere vesvese verip insanları etki altına alabilirler.

• OKUMA PARÇASI •

KORKU

Ali her şeyden korkardı. Neden olduğunu bilmediği bir korkunun kiskacıdaydı adeta. Bu nedenle de daima yanında birilerinin olmasını ister, yalnız hiçbir yere çıkmazdı. Okula gidip gelirken daima yanında babası olur, asla yalnız gitmezdi. Hatta bu gereksiz ve aşırıya kaçan korkusundan dolayı arkadaşları arasında alay konusu bile oluyordu.

İçini kemiren bu vesveseden bir türlü kurtulamıyor, kendi kendine gereksiz korkular üretiyor, korkularının birini yense bir diğeriyle mücadeleye başlıyordu. Bu yüzden sokağa yalnız çıkamaz, evde asla yalnız başına kalamaz olmuştu.

Ama son günlerde herkesin dikkatini çeken bir şeyler oluyordu. Onu okul yolunda yalnız görenler şaşırıyordu. Bütün korkularını yenmiş, çevreye karşı olan kuşkucu ve ürkek bakışları gitmiş, yürüyüşü filan değişmiş, eski korkularından eser kalmamıştı.

Nihayet sınıfın en alaycı aynı zamanda da meraklı öğrencisi Kemal dayanamamış herkesin cevabını merak ettiği soruyu sormuştu.

-Ne oldu Ali? Son günlerde yanında babanı göremiyoruz. Yalnız gezmeye başladın? Seni rahat bıraksınlar diye korkularına rüşvet mi verdin? Yoksa onları kovacak birilerini mi buldun?

Herkesin merakla beklediği sorunun cevabını Ali kendinden emin bir gülümsemeye cevaplıyordu. Evet, arkadaşlar korkularımı içimden kovdum. Biliyorsunuz son günlerde Kur'an

okumayı öğrenmeye başlamıştım.

Bu arada öğrendiğim ayetlerin anlamlarını da okuyarak Rab-bimiz'in bizlere neler dediğini anlamaya çalışıyordum. İki hafta önce idi, her zamanki gibi okumamı ilerletmek ve yaratıcımızın sesine kulak vermek için yatmadan önce abdestimi almış o günkü okumam gereken Muavvizeteyn (Felâk ve Nâs) sûrelerini okumuştum. Anlamlarını okumaya başlayınca bütün korkularımın içimden ve beynimden rüzgârın önündeki bir sis gibi dağılıp gittiğini gördüm. Ferahlamış, kuş gibi hafiflemiştim.

Orada bütün yaratıkların şerlerinin olabileceğini ama onların zararlarından korunmak için Rabbimiz, ilâhımız ve her şeyin sahibi olan Allah'a sığınmamız gerektiği belirtiliyordu. Çünkü her şeyin sahibi, koruyucusu, kollayıp gözeteni O idi. O'nun izni olmadan bize kim zarar verebilirdi ki. Bu düşünce içimdeki vesveseyi, beynimdeki korkuyu yok etti. Rabbinin her an yanımda olduğunu ve beni kollayıp gözettiğini bilmek beni rahatlattı. Allah'a sığınmak yerine; onun yarattığı kendini bile korumaktan aciz canlılardan yardım beklemenin korkularımı daha da artırdığının farkına vardım.

Gördüğünüz gibi O'na sığındım, korkularımdan kurtuldum, insan Rabbine sığındığı zaman, koruması için başkalarını arama ihtiyacı hissetmiyor.

3. BÖLÜM

GÜNLÜK HAYATTA OKUNAN DUÂLAR

SES
Lİ
DİNLE

EZAN DUÂSİ

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ
أَتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

MEAL

“Ey bu tam davetin ve kılınacak namazın Rabbi olan Allah'ım! Muhammed (s.a.v.)'e hayrı, fazileti ve yüksek dereceyi ver. O'nu kendisine vaad ettiğin Makam-ı Mahmud'a ulaştır. Muhakkak ki sen vaadinden dönmezsin.”

SES
Lİ
DİNLE

ÖLÜM HABERİ ALINCA

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

MEAL

“Biz Allah'tan geldik ve O'na döneceğiz.”

SES
Lİ
DİNLE

BAŞARI DUÂSİ

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا وَفَهْمًا وَاحْتِفَانِي بِالصَّالِحِينَ

MEAL

“Rabbim! İlmimi ve anlayışımı artır. Ve beni, salih kimseler arasına kat.”

YEMEK DUÂSİ

SESİLİ
DİNLE

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾
كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿﴾
صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ ﴿﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴿﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴿﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿﴾ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ عَلَى صَاحِبِ الطَّعَامِ وَالْأَكِيلِينَ ﴿﴾ نِعْمَتِ جَلِيلِ اللَّهِ ﴿﴾
بَرَكَتِ خَلِيلِ اللَّهِ ﴿﴾ شَفَاعَتِ يَارَسُولَ اللَّهِ ﴿﴾
اللَّهُمَّ زِدْ وَلَا تَنْقُصْ حُرْمَةَ الْفَاتِحَةِ ﴿﴾

MEAL

“Kovulmuş olan şeytandan Allah’a sığınırım. Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla. Yiyiniz, içiniz fakat israf etmeyiniz. Çünkü Allah israf edenleri sevmez. Azîm olan Allah doğru söyledi. Allah’a hamdolsun, Allah’a hamdolsun, Allah’a hamdolsun ki, bizi yedirdi, içirdi ve bizi müslüman kıldı. Allah’ın rahmeti ve bereketi bu sofranın sahibine ve sofradan yiyenlere olsun. Allah’ım soframızı Hz. İbrahim’in sofrası gibi bereketli eyle. Ya Rasulallah bizlere şefaât eyle. Allah’ım Fâtiha hürmetine nimetlerini artır, eksiltme!”

KADİR GECESİ DUÂSİ

SESİLİ
DİNLE

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي ﴿﴾

MEAL

“Allah’ım! Şüphesiz sen affedicisin, affetmeyi seversin, beni de affeyle.”

SES
Lİ
DİNLE

İFTAR DUÂSI

اللَّهُمَّ لَكَ صُمتُ وَبِكَ أَمْنُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ
أَفْطَرْتُ ﴿﴾ وَلِصَوْمِ غَدٍ نَوَيْتُ فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا آخَرْتُ ﴿﴾

MEAL

“Allah’ım! Senin rızan için oruç tuttum. Sana inandım, sana güvendim. Senin verdiğin rızıkla iftar ettim. Yarınki oruca niyet ettim. Benim geçmiş ve gelecek günahlarımı affet Allah’ım.”

SES
Lİ
DİNLE

SEFER DUÂSI

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى
اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ
وَالحَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ
وَسَوْءِ الْأَخْلَاقِ وَلِمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَالِدِ

MEAL

“Allah’ım! Bu yolculuğumuzda senden iyilikleri ve güzellikleri, kulluk şuuruyla senin razı olacağın amelleri nasip etmeni niyaz ederiz. Allah’ım! Yolculuğumuzu bize kolaylaştır, uzaklığımızı yakınlaştır. Allah’ım! Yolculuğumuzda sahibimiz sensin. Geride bıraktığımız ailemizin de görüp gözeteni sen ol Ya Rabbi! Allah’ım! Yolculuğun zorluklarından sana sığınırım, kötü ahlâktan ve ailemin başına kötü şeylerin gelmesinden sana sığıyorum, sen koru Ya Rabbi!

TİLÂVET SECDESİ

SESLİ
DİNLE

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

MEAL

“İşittik itaat ettik. Rabbimiz affını dileriz. Ve dönüşümüz sanadır.”

ÜÇ AYLAR DUÂSİ

SESLİ
DİNLE

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ

MEAL

“Allah’ım! Recep ve Şaban aylarını bize mübarek kıl ve bizi Ramazan ayına ulaştır.”

AKSIRINCA YAPILACAK DUÂ

SESLİ
DİNLE

Aksıran

الْحَمْدُ لِلَّهِ

Allah’a hamdolsun.

İşiten

يَرْحَمَكَ اللَّهُ

Allah sana merhamet etsin.

Aksıran

يَهْدِينَا وَيَهْدِيكُمْ اللَّهُ

Allah size ve bize hidayet etsin.

SES
Lİ
DİNLE

SELÂMLAŞMA

Selâm veren

اَسْلَامٌ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Allah'ın selâmı, rahmeti
ve bereketi üzerinize olsun.

Selâm alan

وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Allah'ın selâmı, rahmeti
ve bereketi sizin (de) üzerinize olsun.

SES
Lİ
DİNLE

NAZAR DUÂSI

وَأَنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ
وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

MEAL

“Şüphesiz inkâr edenler Zikr’i (Kur’an’ı) duydukları zaman neredeyse seni gözleriyle devirecekler. (Senin için,) “Hiç şüphe yok o bir delidir” diyorlar. Hâlbuki o (Kur’an), âlemler için ancak bir öğüttür.” (Kalem, 51-52)

SES
Lİ
DİNLE

İŞE BAŞLAMA DUÂSI

رَبِّ يَسِّرْ وَلَا تُعَسِّرْ رَبِّ تَمِّمْ بِالْخَيْرِ ﴿١﴾

MEAL

“Rabbim kolaylaştır zorlaştırma. Rabbim (işlerimi) hayırla tamamla.”

ELLER YIKANIRKEN OKUNAN DUÂ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَجَعَلَ الْإِسْلَامَ نُورًا

“Suyu temiz ve İslâm’ı nur kılan Allah’a hamdolsun.”

AĞZA SU VERİRKEN

اللَّهُمَّ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ كَأَسَا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا

“Allah’ım! Peygamberi’nin havuzundan bana öyle bir içir ki, ondan sonra bir daha susamayayım.”

BURUNA SU VERİLİRKEN

اللَّهُمَّ أَرِحْنِي رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَارْزُقْنِي مِنْ نَعِيمِهَا وَلَا تُرْحِنِي مِنْ رَائِحَةِ النَّارِ

“Allah’ım! Bana Cennet’in kokusunu koklat, beni Cennet’in nimetlerine erdir; fakat Cehennem’in kokusunu duyurma.”

YÜZ YIKANIRKEN

اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُ

“Allah’ım! Bazı yüzlerin ağaracağı, bazı yüzlerin de kararacağı kıyamet gününde benim yüzümü ağart.”

SAĞ KOL YIKANIRKEN

اللَّهُمَّ أَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي وَحَاسِبِنِي حِسَابًا يَسِيرًا

“Allah’ım! Kitabımı sağ yanımdan ver ve hesabımı kolaylaştır.”

SOL KOL YIKANIRKEN

اللَّهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي بِشِمَالِي وَلَا مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي

وَلَا تُحَاسِبِنِي حِسَابًا شَدِيدًا

“Allah’ım! Kitabımı sol yanımdan veya arkamdan verme; beni zor bir hesaba da çekme.”

ABDEST DUÂLARI

BAŞI MESHEDERKEN

اللَّهُمَّ غَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ

“Allah’ım! Başımı rahmetinle ört ve üzerime bereketini indir.”

KULAKLARI MESHEDERKEN

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

“Allah’ım! Beni sözü işitip, sözün en güzeline uyan kullarından eyle.”

BOYUNA MESHEDERKEN

اللَّهُمَّ أَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاحْفَظْنِي مِنَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ

“Allah’ım! Boynumu Cehennem’den azad eyle ve beni bağlardan, zincirlerden koru.”

SAG AYAK YIKANIRKEN

اللَّهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزُلُّ فِيهِ الْأَقْدَامُ

“Allahım! Ayakların kayacağı kıyamet günü, ayaklarımı Sırat üstünde sağlam tut.”

SOL AYAK YIKANIRKEN

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي سَعِيًّا مَشْكُورًا وَدَنْبًا مَغْفُورًا وَتِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

“Allahım! Bana beğenilip makbule geçen bir çalışma ver, günahlarımı affedip kârlı ve makbul bir ticaret ihsan eyle.”

Abdest sonrası Kadr Sûresi okunur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ

فِيهَا يَأْذَنُ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

Şeddad bin Evs (r. a.)’dan rivayete göre
Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:
“İstiğfârın en üstünü, kulun şöyle demesidir:”

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ
وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ﴿﴾ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ ﴿﴾ أَبُوؤُكَ
بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ﴿﴾

MEAL

“Allah’ım! Sen benim Rabbimsin. Sen’den başka ibâdete lâîk ilâh yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Sen’in kulunum. Ezelde Sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğim kusurların şerrinden Sana sığınırım. Bana lûtfettiğin nîmetleri yüce huzûrunda minnetle anar, günâhımı îtirâf ederim. Beni affet, şüphe yok ki günahları Sen’den başka affedecek yoktur.”

TELBİYE

لَبَّيْكَ ﴿﴾ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ ﴿﴾ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ ﴿﴾
إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ ﴿﴾ لَا شَرِيكَ لَكَ ﴿﴾

MEAL

“Buyur Allah’ım buyur! Buyur, Senin hiç bir ortağın yoktur. Şüphesiz hamd, nimet ve mülk senindir. Senin ortağın yoktur.”

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الْكَرِيمَ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ
تُوبَةً عَبْدٍ ظَالِمٍ لِنَفْسِهِ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا
وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ وَالْمَغْفِرَةَ وَالْهُدَايَةَ لَنَا إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

MEAL

“Büyükliğünün nihayeti olmayan çok cömert olan Allah’ım, beni bağışlamamı istiyorum. O’ndan başka ilâh yoktur. O Ezelfî ve Ebedî diridir, varlığı ayakta tutandır ve O’na tevbe ediyorum. Nefsine zulmeden kul tevbe eder. O kulun nefsi; ölüme, hayat vermeye ve yeniden diriltmeye mâlik değildir. O’ndan tevbe kabulünü, bizi bağışlamasını, hidayete erdirmesini istiyorum. Şüphesiz O, tevbeleri kabul eden merhamet sahibidir.”

Tevbe Ya Rabbi! Tevbe Ya Rabbi! Aman Ya Rabbi!
Allah’ım küçüklüğümden bu yaşa kadar, elimle, dilimle, gözümle, kulağımla, bütün diğer azalarım yapılmış olduğum kelime-i küfür, şirk, isyan, tuğyan, yalan, kin, buğuz, hased, riya, içki, kumar, zina, faiz, gıybet, iftira ve sair büyük küçük, bilerek bilmeyerek, açık gizli, ne kadar günah işlemiş isem pişman oldum. Bir daha işlememeye azmi cezmi kast eyledim. Peygamberlerin evveli Hz. Adem Aleyhisselam’dan, son peygamber Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)’e kadar, ne kadar peygamber geldiyse hepsi haktır ve gerçektir. Senden alıp getirdiklerine inandım, dilimle ikrar kalbimle tasdik ettim.

TEVBE DUÂSI

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَأَيْتَهُ وَكُتِبَهِ وَرُسُلِهِ ﴿﴾ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِالْقَدْرِ
خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى ﴿﴾ وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقٌّ ﴿﴾
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴿﴾ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿﴾

SALÂTEN TÜNCÎNA

SESİLİ
DİNLE

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنَجِّنَا بِهَا
مِنْ جَمِيعِ الْأَهْوَالِ وَالْأَفَاتِ وَتَقْضِي لَنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ
وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ أَعْلَى الدَّرَجَاتِ
وَتُبَلِّغُنَا بِهَا أَفْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِي الْحَيَاتِ
وَبَعْدَ الْمَمَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

MEAL

“Allah’ım Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)’e ve soyundan gelen ümmetine rahmet et ki, O salavât ile bizi her türlü güçlük ve afetten kurtarsın. O’nunla bizi bütün kötülüklerden temizleyesin, O’nunla bizim bütün dileklerimizi göresin. O’nunla bizi katındaki en yüksek derecelere kaldırasın. O’nunla bizi bütün iyiliklerin en uzak ve yücesine ulaştırarsın. Gerek hayatta gerek öldükten sonra, ne güzel Dost, ne güzel yardım edicidir. Allah bize yeter, ne güzel Vekildir. Rabbimiz bize mağfret et ve dönüşümüz sanadır.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Ben hakka yönelen birisi olarak yüzümü, gökleri ve yeri yaratana döndüm. Ben Allah’a ortak koşanlardan değilim.” (En’am, 79)

Kurbanı kesmek için kibleye karşı sol yanı üzerine yatırılır. Kurbanı kesenler yukarıdaki duâyı okurlar.

Sonra niyet için şu duâ okunur:

اللَّهُمَّ هَذَا مِنْكَ وَ لَكَ فَتَقَبَّلْ مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَ مِنْ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
وَإِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ

“Allah’ım bu senden ve senin içindir. Dostun Hz. İbrahim ve Peygamberin Hz. Muhammed (s.a.v.)’den kabul ettiğin gibi bizden de kabul et.”

Duâ okunduktan sonra 3 defa tekbir getirilir.

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

“Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, Allah’tan başka ilâh yoktur. Allah en büyüktür, Allah en büyüktür ve Hamd, Senâ övgü Allah’a mahsustur.”

Tekbir bittikten sonra kurbanı kesen kişi

بِسْمِ اللَّهِ أَكْبَرُ

“Allah’ın ismi ile Allah ise her şeyin büyüğüdür.”

Diyerek kurbanı keser. Kurban kesildikten sonra iki rekât namaz kılınır. Sonra şu duâ okunur

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Ey Muhammed! De ki: “Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir.” (En’am, 162)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَلَا عُدْوَانَ
 إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٢﴾ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ﴿٣﴾ اللَّهُمَّ رَبَّنَا يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا صَلَوَاتِنَا
 وَقِيَامَنَا وَرُكُوعَنَا وَسُجُودَنَا وَقُعودَنَا وَتَشَهُدَنَا وَتَسْبِيحَنَا وَتَهْلِيلَنَا
 وَتَضَرُّعَنَا وَتَمِّمْ تَقْصِيرَنَا وَلَا تَضْرِبْ بِهَا وَجُوهَنَا يَا مَوْلَانَا ﴿٤﴾
 اللَّهُمَّ اعْطِنَا صِحَّةً وَعَافِيَةً وَسَعَادَةً وَرِفْقًا وَأَوْلَادًا صَالِحًا وَعِلْمًا نَافِعًا
 وَرِزْقًا وَاسِعًا وَعَمَلًا مَقْبُولًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ﴿٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا
 فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٦﴾
 اللَّهُمَّ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٧﴾
 سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨﴾
 وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٩﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

MEAL

“Hamd âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur. Takvâ sahipleri için güzel bir âkibet, zalimlerin için ise düşmanlık ve korkudan başka bir şey yoktur. Peygamber Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.)’ya, yakınlarına ve bütün ashabına salât ve selâm olsun. Ey Rabbimiz! Namazımızı, kıyamımızı, rükûlarımızı, secdelerimizi, oturuşlarımızı, teşehhüdlerimizi, tesbih ve tekbirlerimizi, tazarru ve niyazlarımızı kabul eyle. Eksik ve noksanlarımızı Sen tam say. Ey Mevlâmız! Kusurlarımızı yüzümüze vurma. Allah’ım! Bize sağlık ve âfiyet, mutluluk, tatlılık ve güzellik ver, hayırlı evlâtlar nasibeyle. Ey merhametlilerin merhametlisi olan Allah’ım! Bize faydalı ilim, bol rızık ve makbul ameller ver. Ey Rabbimiz! Bize dünyada ve ahirette iyilik ve güzellikler ver. Bizi Cehennem azabından koru. Beni, ana-babamı ve bütün mü’minleri bağışla, bizi Cehennem azabından koru.”

SESLİ
DİNLE

ESMÂÜ'L HÜSNÂ

Allah

Celle Celâlühü

اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ

Er-Rahmân

Esirgeyen

الرَّحْمَنُ

Er-Rahîm

Bağışlayan, merhametli

الرَّحِيمُ

El-Melik

Buyrukları tutulan

الْمَلِكُ

El-Kuddûs

Noksan sıfatlardan
uzak olan

الْقُدُّسُ

Es-Selâm

Tehlikelerden koruyan

السَّلَامُ

El-Mü'min

İman nurunu veren

الْمُؤْمِنُ

El-Müheymin

Her şeyi hükmü altına alan

الْمُهَيِّمِنُ

El-Azîz

Her işte kesin galip olan

الْعَزِيزُ

El-Cebbâr

Dilediğini yapan ve yaptıran

الْجَبَّارُ

El-Mütekebbir

Büyüklükte eşi olmayan

الْمُتَكَبِّرُ

El-Hâlik

Yaratma gücünün tek sahibi

الْحَالِقُ

El-Bâri'

Eksiksiz Yaratıcı

الْبَارِئُ

ESMÂÜ'L HÜSNÂ

El-Musavvir

Şekil veren

الْمُصَوِّرُ

El-Gaffâr

Bağışlaması bol olan

الْغَفَّارُ

El-Kahhâr

İsyankârları kahreden

الْقَهَّارُ

El-Vehhâb

Karşılıksız veren

الْوَهَّابُ

Er-Rezzâk

Rızık veren

الرَّزَّاقُ

El-Fettâh

Hayır kapılarını açan

الْفَتَّاحُ

El-Alîm

Her şeyi bilen

الْعَلِيمُ

El-Kâbid

Ruhları kabzeden

الْقَابِضُ

El-Bâsit

Rızıkları genişleten

الْبَاسِطُ

El-Hâfid

Kâfirleri alçaltan

الْخَافِضُ

Er-Râfi'

Mü'minleri yükselten

الرَّافِعُ

El-Muiz

Aziz kılan

الْمُعِزُّ

El-Muzill

Değersiz kılan

الْمُذِلُّ

ESMÂÜ'L HÜSNÂ

Es-Semî'

İşiten

السَّمِيعُ

El-Basîr

Gören

الْبَصِيرُ

El-Hakem

Hükmeden

الْحَكَمُ

El-Adl

Adaletli

الْعَدْلُ

El-Latîf

Lutfedici

اللطيفُ

El-Habîr

Her şeyden haberdar olan

الْحَبِيرُ

El-Halîm

Yumuşak davranan

الْحَلِيمُ

El-Azîm

Azametli olan

الْعَظِيمُ

El-Gafûr

Çok affedici

الْعَفُورُ

Eş-Şekûr

Sevabı bol veren

الشَّكُورُ

El-Aliyy

Yüce, yüceltici

الْعَلِيُّ

El-Kebîr

Büyük olan

الْكَبِيرُ

El-Hafîz

Koruyucu

الْحَفِيزُ

ESMÂÜ'L HÜSNÂ

El-Mukât

Mahlûkatın gıdasını veren

الْمُقِيتُ

El-Hasîb

Hesaba çeken

الْحَسِيبُ

El-Celîl

Yücelik sahibi

الْجَلِيلُ

El-Kerîm

Çok cömert olan

الْكَرِيمُ

Er-Rakîb

Gözeten

الرَّقِيبُ

El-Mücîb

Duâları kabul eden

الْمُجِيبُ

El-Vâsi'

Rahmeti ve ilmi geniş olan

الْوَاسِعُ

El-Hakîm

Hikmet sahibi

الْحَكِيمُ

El-Vedûd

Mü'minleri seven

الْوَدُودُ

El-Mecîd

Şerefi yüksek olan

الْمَجِيدُ

El-Bâis

Dirilten,
peygamber gönderen

الْبَاعِثُ

Eş-Şehîd

Şahit olan

الشَّهِيدُ

El-Hakk

Hakkın kendisi

الْحَقُّ

ESMÂÜ'L HÜSNÂ

El-Vekîl

Kullarının işlerine vekil olan

الْوَكِيلُ

El-Kaviyy

Güçlü, Kuvvetli

الْقَوِيُّ

El-Metîn

Sağlam ve dayanıklı

الْمَتِينُ

El-Veliyy

Mü'minlere yardımcı

الْوَلِيُّ

El-Hamîd

Övgüye layık olan

الْحَمِيدُ

El-Muhsî

Her şeyi sayan

الْمُحْصِي

El-Mübdi'

Yoktan var eden

الْمُبْدِيُّ

El-Muîd

Öldürüp dirilten

الْمُعِيدُ

El-Muhyî

Hayat veren

الْمُحْيِي

El-Mümît

Öldüren

الْمُمِيتُ

El-Hayy

Diri olan

الْحَيُّ

El-Kayyûm

Ayakta tutan

الْقَيُّومُ

El-Vâcid

İstedğini bulan

الْوَاجِدُ

ESMÂÜ'L HÜSNÂ

El-Mâcid

Şanı yüce olan

الْمَاجِدُ

El-Vâhid

Bir olan

الْوَاحِدُ

Es-Samed

Muhtaç olmayan

الصَّمَدُ

El-Kâdir

Kudret sahibi

الْقَادِرُ

El-Muktedir

Her şeye gücü yeten

الْمُقْتَدِرُ

El-Mukaddim

İstedliğini öne alan

الْمُقَدِّمُ

El-Muahhir

İstedliğini geri bırakan

الْمُؤَخِّرُ

El-Evvel

Başlangıcı olmayan, ilk

الْأَوَّلُ

El-Ahir

Sonu olmayan, son

الْآخِرُ

Ez-Zâhir

Varlığı açık olan

الظَّاهِرُ

El-Bâtın

Gerçek mahiyeti gizli olan

الْبَاطِنُ

El-Vâlî

Varlığın sahibi olan

الْوَالِي

El-Müteâlî

Yücelikte sınırsız ve sonsuz

الْمُتَعَالَى

ESMÂÜ'L HÜSNÂ

El-Berr

İyiliği çok olan

الْبَرُّ

Et-Tevvâb

Tevbeleri kabul eden

التَّوَّابُ

El-Müntakim

Cezalandırıcı

الْمُنْتَقِمُ

El-Afüvv

Çok affedici

العَفْوُ

Er-Raûf

Şefkati çok olan

الرَّؤُفُ

Mâlikü'l Mülk

Mülkün gerçek sahibi

مَالِكُ الْمُلْكِ

Zü'l-Celâli
Ve'l-İkrâm

Ululuk ve kerem sahibi

ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

El-Muksit

Adaleti icra eden

الْمُقْسِطُ

El-Câmi'

Birleştiren

الْجَامِعُ

El-Ganiy

Zengin olan

الْغَنِيُّ

El-Muğnî

Zengin eden

الْمُغْنِي

El-Mâni'

Dilediğine engel olan

الْمَانِعُ

Ed-Dârr

Dilediğini zarara sokan

الضَّارُّ

ESMÂÜ'L HÜSNÂ

En-Nâfi'

Dilediğine fayda veren

النَّافِعُ

En-Nûr

Bütün kâinatı aydınlatan

النُّورُ

El-Hâdî

İstedliğini hidayete erdiren

الْهَادِي

El-Bedî'

Güzellikleri yaratan

الْبَدِيعُ

El-Bâkî

Varlığı sürekli olan

الْبَاقِي

El-Vâris

Mülkün gerçek sahibi

الْوَارِثُ

Er-Reşîd

Doğru yolu gösterici

الرَّشِيدُ

Es-Sabûr

Çok sabırlı

الصَّبُورُ

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

“En güzel isimler Allah'ındır. O'na mahsustur.

Allah'a bu isimlerle duâ ediniz.”

(Araf, 180)

Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Allah'ın, yüzden bir eksik, doksan dokuz ismi vardır. Kim bu isimleri (öğrenip gereğiyle amel ederek) sayarsa Cennet'e girer.”

(B2736 Buhari, Şûrût, 18)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿﴾ وَلَا عُدْوَانَ
إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿﴾ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
صَحْبِهِ أَجْمَعِينَ ﴿﴾ اللَّهُمَّ رَبَّنَا يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿﴾ وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿﴾ وَاهْدِنَا
وَوَقِّفْنَا إِلَى الْحَقِّ وَالْإِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ ﴿﴾ بِبَرَكَاتِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ﴿﴾
وَبِحُرْمَةِ مَنْ أَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿﴾ وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيمُ ﴿﴾
وَاعْفُ عَنَّا يَا رَحِيمُ ﴿﴾ وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ
يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ ﴿﴾ اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾
وَكَرِّمْنَا بِكَرَامَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَشَرِّفْنَا بِشَرَفَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَالْبِسْنَا
بِجَلْعَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَعَافِنَا مِنْ كُلِّ
بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَارْحَمْ جَمِيعَ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ
يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ ﴿﴾ اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِي الدُّنْيَا قَرِينًا ﴿﴾ وَفِي
الْقَبْرِ مُؤَنِّسًا ﴿﴾ وَفِي الْقِيَامَةِ شَفِيعًا ﴿﴾ وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا ﴿﴾ وَفِي
الْجَنَّةِ رَفِيقًا ﴿﴾ وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا وَحِجَابًا ﴿﴾ وَإِلَى الْخَيْرَاتِ كُلِّهَا
دَلِيلًا وَآمَامًا ﴿﴾ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ﴿﴾ اللَّهُمَّ اهْدِنَا بِهَدَايَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَنَجِّنَا مِنَ
التَّيْرَانِ بِكَرَامَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَارْفَعْ دَرَجَاتِنَا

HATİM DUÂSİ

بِفَضِيلَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ وَكَفَّرَ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا بِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ ﴿﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ
وَالْإِحْسَانِ ﴿﴾ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ قُلُوبَنَا ﴿﴾ وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا ﴿﴾ وَاشْفِ
مَرْضَانَا ﴿﴾ وَاقْضِ دُيُونَنَا ﴿﴾ وَارْفَعْ دَرَجَاتِنَا ﴿﴾ وَارْحَمْ آبَاءَنَا ﴿﴾
وَاعْفِرْ أُمَّهَاتِنَا ﴿﴾ وَأَصْلِحْ دِينَنَا وَدُنْيَانَا ﴿﴾ وَشَتِّتْ شَمْلَ
أَعْدَائِنَا ﴿﴾ وَاحْفَظْ أَهْلَنَا وَأَمْوَالَنَا وَبِلَادَنَا مِنْ جَمِيعِ الْأَفَاتِ
وَالْأَمْرَاضِ وَالْبَلَايَا ﴿﴾ وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ﴿﴾ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ ثَوَابَ مَا قَرَأْنَاهُ وَنُورَ مَا تَلَوْنَاهُ إِلَى
رُوحِ سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ﴿﴾ وَآلِي أَرْوَاحِ
جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ صَلَوَاتِ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿﴾
وَآلِي أَرْوَاحِ إِيَّاهُ وَأَوْلَادِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَأَصْحَابِهِ وَاتَّبَاعِهِ وَجَمِيعِ ذُرِّيَّاتِهِ
رِضْوَانِ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿﴾ وَآلِي أَرْوَاحِ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا
وَإِخْوَانِنَا وَأَخَوَاتِنَا وَأَوْلَادِنَا وَأَقْرَبَائِنَا وَأَحِبَّائِنَا وَأَصْدِقَائِنَا وَأَسَاتِيدِنَا
وَمَشَائِخِنَا وَلِمَنْ كَانَ لَهُ حَقٌّ عَلَيْنَا ﴿﴾ وَآلِي أَرْوَاحِ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ ﴿﴾
يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ﴿﴾ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿﴾ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿﴾

Ya Rabbel âlemin, Sana sonsuz şükürler olsun ki bizler, sana inanan, sana teslim olan mü'min ve müslüman kullarınız. Bizler sadece sana ibadet eder ve sadece senden yardım dileriz. Bizleri, kendilerine nimet verdiği Peygamberlerin, şehitlerin, salihlerin ve siddıkların yolu olan dosdoğru yola, sıratı müstakime ilet ve senin dinin üzerinde ayaklarımızı sabit kıl.

Ya Rabbel âlemin, okunan Kur'an-ı Kerim'den hâsıl olan sevabı, Sevgili Peygamberimiz'in mübarek ruhlarına hediye eyledik, haberdar eyle. Bütün Peygamberlerin, ashabın, müctehid imamların, evliyanın, salihlerin ve ahirete göçmüş bütün müslümanların da ruhlarına hediye eyledik vasıl eyle. Burada bulunan din kardeşlerimizin ahirete göç etmiş yakınlarının da ruhlarına hediye eyledik, vasıl eyle.

Bizlere de, müslüman olarak yaşayabilmeyi ve son nefesimizi kelime-i şehâdetle teslim edebilmeyi nasibi müyesser eyle. Hatalarımızı, kusurlarımızı, günahlarımızı affeyle Yâ Rabbi. Yaptığımız ibadetlerimizi, infaklarımızı, yardımlarımızı ve bütün salih amellerimizi kabul eyle. Bizlere, her iki dünyada iyilikler, güzellikler ihsan eyle. Her türlü belâlardan, musibetlerden, maddî-manevî sıkıntılardan, hastalıklardan, kaldıramayacağımız ağır yüklerden, küfürden, şirkten, nifaktan, inançsızlıktan muhafaza eyle. Senin dinini yaşama gayretinde olan bütün müslüman kardeşlerimize yardım eyle. Müslümanların birliğini, dirliğini, kardeşliğini bozmak ve yıkmak isteyenlere fırsat ve imkân verme Yâ Rabbi. Müslüman kardeşlerimize karşı içimizde kin ve nefret bırakma. Hayatımızı senin istediğin ve Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in yaşadığı şekilde yaşamayı cümlemize nasip eyle.

Ey kalplerimizi evirip çeviren Allah'ım! Kalplerimizi dinin üzere sabit kıl.

Allah'ım! Acizlikten, korkaklıktan, kabir azabından, hayatın ve ölümün fitnesinden sana sığınırız bizleri muhafaza eyle.

Allah'ım! Fayda vermeyen ilimden, ürpermeyen kalpten, doymayan nefisten ve kabul edilmeyen duâdan sana sığınırız bizleri muhafaza eyle.

Allah'ım! Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in senden istediği her hayrı, bizde istiyoruz lütfeyle Yâ Rabbi.

Yine Peygamberimizin sana sığındığı her türlü şerden sana

HATİM DUÂSİ

sığınıyoruz, bizleri de muhafaza eyle Yâ Rabbi.

Dertli kullarına deva, hasta kullarına şifa, borçlu kullarına eda ihсан eyle Yâ Rabbi. Yurdumuzu ve bütün İslâm Âlemi'ni her türlü belâ ve musibetlerden koru Yâ Rabbi.

Yâ Rabbi! Dünyanın her bir köşesinde özellikle, İslâm Âlemi'nde acı ve açlık çeken müslümanlara sen imdat eyle.

Bizi ve neslimizi İslâm'a ve Kur'an'a hizmet eden kimselerden eyle.

Bizlere rızana uygun işler yapmayı ve rızanı kazanıp cennet ve cemalinle müşerref olmayı nasip eyle.

Bizleri Kur'an ahlâkıyla ahlâklandır Yâ Rabbi.

Bizleri İslâm'ın nurundan Kur'an'ın hidayetinden mahrum eyleme Yâ Rabbi.

Bizleri bollukta ve yoklukta sana şükredenlerden eyle Yâ Rabbi.

Rızana uygun bir hayat yaşayıp kâmil bir iman ile huzuruna varmayı nasip eyle.

Duâlarımızın ve okunan hatmi şerifin kabulü, tüm müslümanların ölmüşlerinin ruhları için, Allah rızası için **EL-FÂTİHA**

DUÂNIN KABULU İÇİN

SESLİ
DİNLE

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

MEAL

“Senin izzet sahibi Rabbin, onların isnat ettikleri noksan vasıflardan yücedir, münezzehtir. Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun.” (Saffat, 180-182)

- Hikâyelerle Namaz Sûreleri ve Duâları, Veysel Akkaya, Erkam Yayınları, İstanbul 2015.
- Açıklamalı Büyük Duâ Kitabı, Prof. Dr. Cemal Sofuoğlu, TDV Yayınları, Ankara 2008.
- Kur'an'ı Anlamaya Giriş, Komisyon, ELdağ Yayınları, Konya 2008.
- Hitabet ve İrşad, Prof. Dr. Abdurrahman Çetin, Aksa Yayınları, Bursa 1998.
- Dinimizi Öğreniyoruz, TDV Yayınları, Ankara 2007.
- Kur'an-ı Kerim Elif-Bâ'sı ve Tecvid Kitabı, Râyiha Yayınları, İstanbul 2012.
- Kur'an-ı Kerim Meâli, Diyanet İşleri Başkanlığı, Ankara 2005.
- Namaz Duâları Namaz Sûreleri Ezber Kitabı, İbrahim Tunç, İstanbul 2010.
- Tecvidli Kur'an-ı Kerim Elif-Bâ'sı, TDV Yayınları, Ankara 2006.
- Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi.
- İslâm'da İnanç İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, İFAV, İstanbul 1997.
- Hadislerle İslâm, Diyanet İşleri Başkanlığı, Ankara 2014.
- Riyazü's Sâlihîn 8 cild, Erkam Yayınları, İstanbul 1998.
- Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsiri, Diyanet İşleri Başkanlığı, Ankara 2006.
- <http://dualarimiz.com>
- Prof. Dr. Mehmet Görmez (E. Diyanet İşleri Başkanı), Kadir Gecesi Mesajı.